Гос. Пуб. Биб-ка Уз.С.С.Р.

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 30 (6006) | 6 лютага 1938 г., нядзеля | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

Аб трох асаблівасцях Чырвонай Арміі. Прамова таварыша Сталіна на ўрачыстым пленуме Маскоўскага Совета, прысвечаным дзесятай гадавіне Чырвонай Арміі.

ПЕРАДАВЫ АРТЫКУЛ: — Перад вялікім юбілеем.

На партыйных канферэнцыях армейскіх большэвікоў.

Рэспубліканская агратэхнічная нарада па ільну.

Насустрач XX гадавіне Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

АРТЫКУЛЫ:
Э. Локшын. — Цяжкая індустрыя ў 1938 годзе.
Ів. Шапавалаў. — Дом № 10.
З. К. Бейненсон. — Аднаўляем у партыі чэсных комуністаў.
Папкоўскі. — Недаацэнка культмасавай работы на вёсцы.
Т. Зелікаў. — Бясклопатныя кіраўнікі.
І. Міндэль. — Спыніць прастоі вагонаў, навесці парадак на пляцоўках.
А. Лось. — Не дапамагаюць стаханаўцам.
І. Вечар, І. Сымон.—Шырыць вопыт перадавых калгаснікаў.

П. Кавалёў. — «Валачаеўскія дні» (новы фільм вытворчасці Ленфільм).

Пратэст урада СССР па поваду незаконных дзеянняў італьянскіх судовых улад.

ЗА РУБЯЖОМ:
Курс на новыя ваенныя авантуры. Буйныя змены ў германскім урадзе. — У фашысцкай Італіі. — У Лонданскім Камітэце па неўмяшанню.— Класавая барацьба за рубяжом. — Рост стачачнага руху ў Англіі. — Галеча ў польскай вёсцы. — На франтах у Іспаніі.

ПЕРАД ВЯЛІКІМ ЮБІЛЕЕМ

Уся неабсяжная краіна, увесь вялікі совецкі народ рыхтуюцца зараз да найвялікшага свята — да 20-годдзя Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

20 год назад партыя Леніна—Сталіна з дапамогай усіх працоўных стварыла першую і адзіную ў свеце Чырвоную Армію, якая ва ўпартых баях за соцыялізм заваявала сусветна-гістарычныя перамогі. Чырвоная Армія з гонарам прайшла бязмерна цяжкі шлях грамадзянскай вайны, шлях барацьбы з полчышчамі белагвардзейскіх армій і замежных інтэрвентаў, разграміла і вышыбла з краіны ўсіх ворагаў, упісала ў гісторыю совецкай дзяржавы незабыўныя старонкі рэволюцыйнага гераізма, мужнасці і самаадданасці.

Чырвоная Армія — дзецішча большэвіцкай партыі. Яна створана і выхавана вялікімі правадырамі рэволюцыі Леніным і Сталіным і іх слаўнымі саратнікамі Фрунзе і Варашылавым; у ёй увасоблена непахісная арганізаванасць, жалезная дысцыпліна, беззаветная адданасць справе комунізма і непрымірымасць да ўсіх ворагаў народа.

За 20 год свайго існавання дзякуючы пастаянным клопатам партыі і совецкага ўрада, дзякуючы асабістым клопатам таварыша Сталіна Чырвоная Арміяператварылася ў грозную для ворагаў, магутную рэволюцыйную сілу.

У сваёй прамове на ўрачыстым Пленуме Маскоўскага совета ў дзень X гадавіны РСЧА таварыш Сталін з выключнай чоткасцю ахарактарызаваў асаблівасці Чырвонай Арміі, якія рэзка адрозніваюць яе ад усіх армій свету:

«...Першая і асноўная асаблівасць нашай Чырвонай Арміі заключаецца ў тым, што яна ёсць армія вызваленых рабочых і сялян, яна ёсць армія Кастрычніцкай рэволюцыі, армія дыктатуры пролетарыята».

Ні адна армія ў свеце не акружана такой любоўю, спачуваннем і падтрымкай народа, як Чырвоная Армія. Ні адна армія не мае такога моцнага тылу, як наша армія. Бо яна з'яўляецца абаронцай соцыялізма, абаронцай сталінскай дружбы народаў, абаронцай міру, свабоды і незалежнасці ўсіх нацыянальнасцей нашай радзімы, бо яна — косць ад косці, плоць ад плоці працоўных мас.

Яшчэ 20 год назад Владзімір Ільіч Ленін, гаворачы аб чырвонаармейцах, падкрэсліваў, што «чалавек з ружжом» перастаў наганяць страх на мірных жыхароў, бо рабочыя і сяляне добра ведаюць, што «чалавек з ружжом» з'яўляецца іх верным другам і абаронцай.

16 год Совецкі Саюз жыве ва ўмовах мірнага соцыялістычнага будаўніцтва. Велізарная заслуга большэвіцкай партыі і совецкай улады заключаецца ў тым, што ім удалося пазбавіць наш народ на працягу больш 16 год ад ваенных сутычак, даць яму магчымасць свабодна карыстацца пладамі мірнай працы. Гэтага ўдалося дабіцца таму, што СССР цвёрда і настойліва праводзіць мірную палітыку, таму, што на варце міру стаіць магутная, аснашчаная перадавой тэхнікай, узначальваемая жалезным наркомам абароны, бліжэйшым саратнікам таварыша Сталіна К. Е. Варашылавым Чырвоная Армія і Ваенна-Марскі Флот.

«Мы стаім за мір і адстойваем справу міру, але мы не баімся пагроз і гатовы адказаць ударам на ўдар падпальшчыкаў вайны». Гэты сталінскі прынцып з'яўляецца непахіснай асновай усёй палітыкі партыі і совецкай улады па ўмацаванню абароннай магутнасці краіны Советаў, па барацьбе за мір.

У сваёй прамове на сходзе выбаршчыкаў Молатаўскай выбарчай акругі глава совецкага ўрада тав. В. М. Молатаў заявіў:

...«Мы ведаем, хто цяпер спяшаецца з новымі войнамі. Той, у каго дома не ўсё ў парадку, у каго справы трашчаць...»

У лагеры ваяўнічага імперыялізма, у лагеры фашысцкіх дзяржаў, дзе ўлада трымаецца выключна на штыках і лютым тэроры, ідзе ліхарадачная падрыхтоўка да вайны. Фашысцкія канібалы толькі і мараць аб тым, каб сарваць мірную працу нашага народа, у ваенных авантурах шукаюць яны выратавання, шукаюць выхаду з свайго безнадзейнага становішча.

Фашысцкія лазутчыкі — трацкісцка-бухарынскія бандыты і шпіёны — па даручэнню замежных разведак прабавалі падарваць будынак нашай абароны, прабавалі падкапацца пад нашае соцыялістычнае будаўніцтва. Совецкі народ навучыўся біць у лоб фашысцкіх лазутчыкаў. Слаўныя работнікі НКВД на чале з сталінскім наркомам тав. Ежовым знішчылі шматлікія шпіёнскія гнёзды і настойліва выкурваюць фашысцкіх гадзюк з усіх шчылін. Разграміўшы трацкісцка-бухарынскую банду, совецкі народ нанёс моцнае паражэнне міжнароднаму фашызму. Совецкі народ жалезнай рукой рыкарчоўвае астаткі наймнікаў фашызма.

Міжнародны гарызонт пакрыт грозавымі хмарамі. Адна чвэрць чалавецтва ўжо ўцягнута ў вайну. На паўднёвым захадзе Еўропы і на Далёкім Усходзе фашысцкія варвары сеюць смерць і зруйнаванне, аб'яднаныя сілы міжнароднай рэакцыі знішчаюць дзесяткі тысяч мірных людзей.

У гэты момант, калі небяспека вайны ўзрастае з кожным днём, кроўны абавязак кожнага совецкага грамадзяніна, кожнага патрыёта соцыялістычнай радзімы — усямерна мацаваць абараназдольнасць краіны Советаў, умацоўваць Чырвоную Армію — любімае дзецішча народа.

Совецкі народ не шкадуе ні сіл, ні сродкаў для ўмацавання абароннай магутнасці сваёй вялікай краіны.

На аснове велізарнага росту соцыялістычнай індустрыі, у рэзультаце двух сталінскіх пяцігодак, тэхнічная аснашчонасць Чырвонай Арміі і ваенна-вытворчыя рэсурсы краіны выраслі ў велізарных размерах. Чырвоная Армія мае выдатнейшыя кадры байцоў, камандзіраў і палітработнікаў, добра абучаных і да канца адданых партыі Леніна — Сталіна і совецкаму ўраду. Чырвоная Армія мае магутную авіяцыю, артылерыю і механізаваныя часці. Першая Сесія Вярхоўнага Совета СССР зацвердзіла ўтварэнне Народнага камісарыята Ваенна-Марскога Флота. Гэта рашэнне мае першаступеннае значэнне ў справе абароны СССР. Магутная Совецкая краіна будзе мець дастойны яе вялікай справы марскі і акіянскі флот.

Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія з'яўляецца цяпер адной з самых магутных армій свету. «...Яна будзе самай нападаючай з усіх калі-небудзь нападаўшых армій, калі вораг яе прымусіць да гэтага» (Варашылаў).

Сіла і магутнасць Чырвонай Арміі ў тым, што ў нас увесь народ, кожны працоўны зорка сочыць за падкопамі ворагаў, беражэ заваяванні соцыялізма, стаіць на варце свайго шчаслівага жыцця. Наш 170-мільённы народ гатоў грудзьмі абараняць сваю радзіму. Ён з'яўляецца магутнейшым рэзервам, аплотам і надзейным тылам узброеных сіл краіны Советаў.

Абавязак усіх партыйных і совецкіх арганізацый у дні, якія асталіся да вялікага свята — 20-годдзя Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота, — усямерна ўзняць абаронную работу сярод шырокіх мас. Неабходна скарыстаць гэтыя дні для ажыўлення работы асоавіяхімаўскіх арганізацый, для далейшага ўкаранення ваенных ведаў у гушчы насельніцтва.

Неабходна азнаёміць працоўных з гісторыяй барацьбы і перамог Чырвонай Арміі, — вучыць масы на слаўных баявых большэвіцкіх традыцыях РСЧА.

Трэба множыць рады выдатнікаў Асоавіяхіма, варашылаўскіх стралкоў, варашылаўскіх коннікаў, значкістаў ГПА і санітарнай абароны. Кожны завод і калгас павінны стаць сапраўднымі крэпасцямі абароны.

Трэба памятаць, што абарона соцыялістычнай радзімы — свяшчэнны абавязак кожнага грамадзяніна СССР.

Сустрэнем 20-годдзе Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота як вялікае ўсенароднае свята, як свята пераможнага народа, грознага сваёй гарачай любоўю да радзімы, магутнага сваім непахісным маральна-палітычным адзінствам.

РЭСПУБЛІКАНСКАЯ АГРАТЭХНІЧНАЯ НАРАДА ПА ІЛЬНУ

Учора ў Доме Урада адкрылася рэспубліканская нарада аграномаў і калгаснікаў-стаханаўцаў ільнаводства. На нарадзе прысутнічае каля 400 чалавек, у тым ліку 158 старшынь, брыгадзіраў, адказных па ільну і звенняўых перадавых ільнаводчых калгасаў БССР.

Удзельнікі нарады заслухалі даклад аб мерапрыемствах па павышэнню ўраджайнасці ільну, аб ролі аграномаў і іх адказнасці за выкананне тэхнічных мерапрыемстваў.

У дакладзе адзначана, што калгасы БССР усё яшчэ недапушчальна адстаюць па ўздыму ўраджайнасці ільну, шмат дзе ігнаруюцца агратэхнічныя мерапрыемствы, аграномы і навуковыя работнікі слаба аказваюць дапамогу калгаснікам у іх барацьбе за высокі ўстойлівы ўраджай ільну.

Выступіўшыя ў спрэчках — аграном Першамайскай МТС, Сенненскага раёна, тав. Кукса, адказныя па ільну калгаса «Чырвоны сормавец», Чэрыкаўскага раёна, 67-гадовы тав. Сіманаў і калгаса імя Луначарскага, Кіраўскага раёна, тав. Ганчароў, звенявая з калгаса імя Леніна, Чавускага раёна, тав. Цыганкова і іншыя падзяліліся вопытам сваёй работы, расказалі, як яны змагаюцца за высокі ўраджай ільну ў гэтым годзе.

— У мінулым годзе, — расказвае Вера Цыганкова, — з аднаго гектара я зняла падвойны ўраджай ільну. Першы раз атрымала 9,9 цнт. ільнавалакна, а другі раз — 27,7 цнт. трасты. Гэты вопыт я думаю ў больш шырокіх размерах, на плошчы 5 гектараў, правесці і ў гэтым годзе. 5 ільнаводчых звенняў нашага калгаса паставілі сабе мэтай дабіцца з рэкордных участкаў не менш 15 цнт. ільнавалакна з гектара. Мы сабралі ўжо 5 тон попелу і 2 тоны птушынага памёту.

Кожны з выступаючых адзначыў, што не ўсе аграномы яшчэ па-сапраўднаму ўключыліся ў разгарнуўшаеся соцыялістычнае спаборніцтва за высокі ўраджай, яны мала аказваюць дапамогі ў арганізацыі работы брыгад, звенняў, у наладжанні агратэхнічнай вучобы калгаснікаў.

Сёння нарада прадаўжае сваю работу.

«Няхай жыве ленінізм!» — Плакат работы мастака Доўгарукава, выпушчаны «ІЗОГІЗ'ам». Фото А. Базілевіча (СФ).

АБ ТРОХ АСАБЛІВАСЦЯХ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

ПРАМОВА ТАВАРЫША СТАЛІНА НА ЎРАЧЫСТЫМ ПЛЕНУМЕ МАСКОЎСКАГА СОВЕТА, ПРЫСВЕЧАНЫМ ДЗЕСЯТАЙ ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Таварышы, дазвольце вітаць ад імя Цэнтральнага Камітэта нашай партыі байцоў нашай Чырвонай Арміі, байцоў нашага Чырвонага Флота, байцоў нашай Чырвонай Авіяцыі, нарэшце, нашых дапрызыўнікаў, узброеных рабочых СССР.

Партыя ганарыцца, што ёй удалося стварыць з дапамогай рабочых і сялян першую ў свеце Чырвоную Армію, якая ў найвялікшых баях адстойвала і адстаяла свабоду рабочых і сялян.

Партыя ганарыцца, што Чырвонай Арміі ўдалося з гонарам прайсці цяжкі шлях найжорсткіх баёў з унутранымі і знешнімі ворагамі рабочага класа і сялянства нашай краіны, што ёй удалося аформіцца ў найвялікшую баявую рэволюцыйную сілу на страх ворагам рабочага класа, на радасць усім прыгнечаным і падняволеным.

Партыя ганарыцца, што Чырвоная Армія, прайшоўшы доўгі шлях вызвалення рабочых і сялян ад ярма памешчыкаў і капіталістаў, заваявала, нарэшце, сабе права святкаваць свой юбілей на дзесятым годзе свайго нараджэння.

Таварышы, у чым сіла, дзе крыніцы сілы нашай Чырвонай Арміі?

У чым заключаюцца тыя асаблівасці, якія карэнным чынам адрозніваюць нашу Чырвоную Армію ад усіх і ўсякіх армій, калі-небудзь існаваўшых у свеце? У чым тыя асаблівасці, якія складаюць крыніцу сілы і магутнасці нашай Чырвонай Арміі?

Першая і асноўная асаблівасць нашай Чырвонай Арміі заключаецца ў тым, што яна ёсць армія вызваленых рабочых і сялян, яна ёсць армія Кастрычніцкай рэволюцыі, армія дыктатуры пролетарыята. Усе дагэтуль існаваўшыя арміі, які-б яны ні мелі састаў, з'яўляюцца арміямі зацвярджання ўлады капітала. Яны былі і асталіся арміямі панавання капітала. Буржуа ўсіх краін хлусяць, калі гавораць, што армія палітычна нейтральна. Няверна гэта. У буржуазных дзяржавах армія пазбаўлена палітычных правоў, яна адхілена ад палітычнай арэны, гэта верна. Але гэта зусім не значыць, што яна нейтральна палітычна. Наадварот, заўсёды і ўсюды, ва ўсіх капіталістычных краінах армія ўцягвалася і ўцягваецца ў палітычную барацьбу, служачы зброяй падаўлення рабочых. Хіба гэта няверна, што армія падаўляе там рабочых, што яна служыць там аплотам паноў? У адрозненне ад такіх армій, наша Чырвоная Армія мае тую асаблівасць, што яна з'яўляецца зброяй зацверджання ўлады рабочых і сялян, зброяй зацверджання дыктатуры пролетарыята, зброяй вызвалення рабочых і сялян ад ярма памешчыкаў і капіталістаў. Наша армія ёсць армія вызвалення працоўных.

Ці звярнулі вы ўвагу, таварышы, што ў стары час, ды і цяпер у капіталістычных краінах народ баяўся і прадаўжае баяцца арміі, што паміж народам і арміяй існуе перашкода, якая адгараджвае армію ад народа. Ну, а ў нас? У нас наадварот, народ і армія складаюць адно цэлае, адну сям'ю. Нідзе ў свеце няма такіх любоўных і клапатлівых адносін з боку народа да арміі, як у нас. У нас армію любяць, яе паважаюць, аб ёй клапоцяцца. Чаму? Таму, што ўпершыню ў свеце рабочыя і сяляне стварылі сваю ўласную армію, якая служыць не панам, а былым рабам, цяпер вызваленым рабочым і сялянам.

Вось дзе крыніца сілы нашай Чырвонай Арміі.

А што значыць любоў народа да сваёй арміі? Гэта значыць, што такая армія будзе мець мацнейшы тыл, што такая армія з'яўляецца непераможнай. Што такое армія без моцнага тылу? Нішто. Самыя вялікія арміі, самыя ўзброеныя арміі развальваліся і ператвараліся ў прах без моцнага тылу, без падтрымання і спачування з боку тылу, з боку працоўнага насельніцтва. Наша армія ёсць адзіная ў свеце, якая мае спачуванне і падтрыманне з боку рабочых і сялян. У гэтым яе сіла, у гэтым яе моц.

Вось чым, перш за ўсё, наша Чырвоная Армія адрозніваецца ад усякіх іншых армій, існаваўшых і існуючых у свеце.

Пажаданні партыі, яе задача заключаецца ў тым, каб гэта асаблівасць Чырвонай Арміі, гэта яе блізасць, яе брацкая сувязь з рабочымі і сялянамі, была захавана і замацавана за нашай Чырвонай Арміяй.

Другая асаблівасць нашай Чырвонай Арміі заключаецца ў тым, што яна, наша армія, з'яўляецца арміяй брацтва паміж народамі нашай краіны, арміяй вызвалення прыгнечаных народаў нашай краіны, арміяй абароны свабоды і незалежнасці народаў нашай краіны. У стары час звычайна арміі выхоўваліся ў духу шавінізма, у духу захватніцтва, у духу неабходнасці паднявольваць чужыя народы. Гэтым уласна і тлумачыцца, што арміі старога тыпу, арміі капіталістычныя былі разам з тым арміямі каланіяльнымі. У гэтым заключалася адна з асноўных слабасцей старых армій. Наша армія карэнным чынам адрозніваецца ад каланіяльных армій. Уся яе сутнасць, увесь яе лад грунтуюцца на ўмацаванні уз дружбы паміж народамі нашай краіны, на ідэі вызвалення прыгнечаных народаў, на ідэі абароны свабоды і незалежнасці соцыялістычных рэспублік, уваходзячых у склад Совецкага Саюза.

У гэтым другая і асноўная крыніца сілы і магутнасці нашай Чырвонай Арміі. У гэтым зарука таго, што наша армія ў крытычную хвіліну знойдзе найвялікшае падтрыманне ў мільённых масах усіх і ўсякіх нацыянальнасцей, насяляючых нашу неабсяжную краіну.

Пажаданні партыі, яе задача заключаецца ў тым, каб гэта асаблівасць таксама была захавана і замацавана за нашай Чырвонай Арміяй.

Нарэшце, трэцяя асаблівасць Чырвонай Арміі. Заключаецца яна ў духу інтэрнацыяналізма, у пачуццях інтэрнацыяналізма, якія прасякаюць ўсю нашу Чырвоную Армію. У капіталістычных краінах арміі звычайна выхоўваюцца ў духу нянавісці да іншых народаў, у духу нянавісці да іншых дзяржаў, у духу нянавісці да рабочых і сялян іншых краін. Для чаго гэта робіцца? Для таго, каб ператварыць армію ў паслухмянае стада ў выпадку ваенных сутычак паміж дзяржавамі, паміж краінамі. У гэтым крыніца слабасці ўсіх капіталістычных армій. Наша армія пабудавана на зусім іншых падставах. Сіла нашай Чырвонай Арміі, таварышы, заключаецца ў тым, што яна выхоўваецца з першага-ж дня свайго нараджэння ў духу інтэрнацыяналізма, у духу павагі да іншых народаў, у духу любві і павагі да рабочых усіх краін, у духу захавання і зацверджання міру паміж краінамі. І іменна таму, што наша армія выхоўваецца ў духу інтэрнацыяналізма, у духу адзінства інтарэсаў рабочых усіх краін, іменна таму яна, наша армія, з'яўляецца арміяй сусветнай рэволюцыі, арміяй рабочых усіх краін. І тое, што гэта акалічнасць з'яўляецца крыніцай сілы і магутнасці нашай арміі, аб гэтым даведаюцца калі-небудзь буржуа ўсіх краін, калі яны адважацца напасці на нашу краіну, бо яны ўбачаць тады, што наша Чырвоная Армія, выхаваная ў духу інтэрнацыяналізма, мае безлічную колькасць прыяцеляў і саюзнікаў ва ўсіх частках свету, ад Шанхая да Нью-Ёрка, ад Лондана да Калькуты.

Вось, таварышы, трэцяя асноўная асаблівасць, якая прасякае дух нашай арміі і стварае крыніцу яе сілы і магутнасці.

Пажаданні партыі, яе задача заключаецца ў тым, каб гэта асаблівасць таксама была захавана і замацавана за нашай арміяй.

Гэтым тром асаблівасцям абавязана наша армія тым, што яна ведае, куды ідзе,—тым, што яна складаецца не з алавяных салдат, а з людзей свядомых, разумеючых, куды ісці і за што біцца.

Але армія, ведаючая, за што яна змагаецца, непераможна, таварышы.

Вось чаму наша Чырвоная Армія мае ўсе падставы быць лепшай у свеце арміяй.

Няхай жыве наша Чырвоная Армія!
Няхай жывуць яе байцы!
Няхай жывуць яе кіраўнікі!
Няхай жыве дыктатура пролетарыята, якая нарадзіла Чырвоную Армію, дала ёй перамогу і ўвянчала яе славай!

(Бурныя працяжныя апладысменты).

(Апублікавана ў «Праўдзе» 28 лютага 1928 года).

НА ПАРТЫЙНЫХ КАНФЕРЭНЦЫЯХ АРМЕЙСКІХ БОЛЬШЭВІКОЎ

4 лютага закончыла сваю работу партыйная канферэнцыя Н-скага стралковага корпуса. Першае пытанне павесткі дня — вывучэнне гістарычных рашэнняў студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б). Дэлегаты ў сваіх выступленнях аднадушна адабралі рашэнні Пленума — дакумент сталінскай мудрасці, ускрывалі памылкі, якія былі дапушчаны партарганізацыямі пры выключэнні комуністаў з партыі.

Сур'ёзную ўвагу дэлегаты канферэнцыі ўдзялілі пытанням павышэння ідэйнага ўзроўню кожнага комуніста. Выступаўшыя таварышы адзначалі, што ў радзе партарганізацый нездавальняюча праводзіцца работа па ўцягненню лепшых байцоў і камандзіраў у рады нашай большэвіцкай партыі.

Тайным галасаваннем выбрана партыйная камісія ў складзе 7 чалавек. Сярод іх — ордэнаносец, член партыі з 1919 года тав. Ткачэнка, лейтэнант тав. Смірноў і іншыя. Сакратаром парткамісіі выбран актыўны ўдзельнік грамадзянскай вайны, член партыі з 1919 года тав. Макушын.

Работа канферэнцыі паказала гатоўнасць партыйных арганізацый па-большэвіцку выконваць рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) і ўказанні таварыша Сталіна.

***

Закончыла сваю работу 23-я партыйная канферэнцыя Н-скай дывізіі. Работа канферэнцыі праходзіла на высокім палітычным узроўні, пры разгорнутай большэвіцкай крытыцы і самакрытыцы. Выступаўшыя ў спрэчках таварышы ўскрывалі недахопы ў рабоце партыйных арганізацый і дывізійнай партыйнай камісіі.

У прапановах комуністы намячалі канкрэтныя мерапрыемствы па хутчэйшаму выкананню пастаноў Пленума ЦК ВКП(б). У прынятай рэзалюцыі партканферэнцыя адзначыла недастатковы рост партыйных арганізацый, асабліва за лік лепшых комсамольцаў.

Тайным галасаваннем выбрана партыйная камісія ў складзе лепшых армейскіх большэвікоў дывізіі.

(БЕЛТА).

НАСУСТРАЧ XX ГАДАВІНЫ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ І ВАЕННА-МАРСКОГА ФЛОТА

У ГОНАР 20-ГОДДЗЯ

ВІЦЕБСК. **(Кар. «Звязды»).** Горсовет Асоавіяхіма выпусціў 180 інструктараў ППХА, якія абавязаліся да юбілейных дзён 20-годдзя Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота падрыхтаваць новых значкістаў ППХА. Кіраўнікі стралковых гурткоў на прадпрыемствах таксама абавязаліся падрыхтаваць выпуск значкістаў варашылаўскага стралка 1 ступені.

8 лютага група студэнтаў педагагічнага інстытута накіроўваецца ў лыжны пераход, прысвечаны 20-годдзю РСЧА і Ваенна-Марскога Флота. Маршрут пераходу: Віцебск—Орша—Магілёў—Менск. У гэтых гарадах удзельнікі пераходу прымуць удзел у стралковых спаборніцтвах. Апрача таго па шляху з Магілёва ў Менск яны будуць збіраць матэрыял, звязаны з гераічным паходам у часе грамадзянскай вайны 27-ай Омскай дывізіі.

Актывістамі Асоавіяхіма на прадпрыемствах праводзяцца гутаркі на тэму аб 20-годдзі Чырвонай Арміі.

За час падрыхтоўкі да слаўнай гадавіны віцебская арганізацыя Асоавіяхіма вырасла на 3.200 членаў.

ЖОНКІ ЧЫГУНАЧНІКАЎ— АКТЫВІСТКІ АБАРОННАЙ РАБОТЫ

ГОМЕЛЬ. **(Кар. «Звязды»).** Жонкі чыгуначнікаў уключыліся ў актыўную падрыхтоўку да 20-годдзя Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота. Яны адзначаюць гэту дату ўзмацненнем абароннай работы. Так, на пасёлку «Чырвоны Кастрычнік» днямі арганізаваліся тры новыя групы самаабароны ППХА, у якія ўваходзяць хатнія гаспадыні — жонкі чыгуначнікаў. У гэтых групах, апрача спецыяльнай падрыхтоўкі праводзяцца гутаркі аб гераічным шляху РСЧА. У гонар падрыхтоўкі да слаўнага юбілея актывістка — жонка машыніста паравознага дэпо тав. Еўмененка абавязалася дабіцца выдатных паказальнікаў вучобы ў групе самаабароны, у якой яна з'яўляецца інструктарам. У групах таксама ідзе спаборніцтва на здачу да юбілейных дзён норм на значкі ППХА.

КАЛГАСНІКІ ЗДАЮЦЬ НОРМЫ НА АБАРОННЫЯ ЗНАЧКІ

Калгаснікі калгаса «Прамень комуны», Слуцкага раёна, рыхтуюцца да слаўнага 20-годдзя Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота. Вялікую работу праводзіць пярвічная арганізацыя Асоавіяхіма. У калгасе працуюць гурткі ППХА, стралковы і інш. Каля 40 калгаснікаў здаюць нормы на абаронныя значкі. У калгасным цiры часта праводзіцца стралковая трэніроўка. Лепшыя стралкі калгаса тт. Нотціч, Ляўковіч, Пратасеня Міхаіл і Пратасеня Пятро будуць змагацца за першае месца ў раённых стралковых спаборніцтвах імя 20-годдзя Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

СПЫНІЦЬ ПРАСТОІ ВАГОНАЎ, НАВЕСЦІ ПАРАДАК НА ПЛЯЦОЎКАХ

Своечасовая пагрузка і выгрузка вагонаў — рашаючая ўмова выканання плана перавозак. Ад гэтага залежыць паскарэнне абароту вагонаў, а значыць рост колькасці пераваэімага грузу.

Асобныя кліенты горада Менска нясвоечасова выгружаюць прыбываючыя ў іх адрас вагоны з грузам, а таксама не вывозяць грузаў з пакгаузаў станцыі менскага чыгуначнага вузла. На менскім чыгуначным вузле (ст. Менск-таварная і пасажырская) на 2 лютага знаходзілася невыгружаных каля 500 вагонаў.

15 студзеня г. г. у адрас цагельных заводаў №№ 1, 2, 3, 4, 5 і клінкернага завода прыбыў 601 вагон торфу, але кіраўнікі гэтых прадпрыемстваў не паклапаціліся вывезці яго нават да 31 студзеня. З 30 студзеня на станцыі стаіць вагон фасфарытнай мукі для соўгаса «Комсамолец». Дырэктар соўгаса не спяшаецца з выгрузкай угнаення.

Дырэктыва партыі і ўрада аб круглясутачнай пагрузачна-разгрузачнай рабоце чыгуначнага транспарта і кліентуры не выконваецца. Кліентура горада Менска не толькі не праводзіць круглясутачнай работы, але нават па выхадных днях спыняе ўсякую грузавую работу.

Асобныя наркаматы, як Наркаммясцпром, Наркамхарчпром і інш., не цікавяцца як іх прадпрыемствы выконваюць свае абавязкі перад чыгуначным транспартам, якое становішча складаў на станцыі. Між тым становішча складской гаспадаркі выключна дрэннае. Складаў нехапае і замест таго, каб выгружаць грузы адразу з вагона ў склады, кліентура возіць прыбываючы тавар у горад, затрымліваючы вагоны і плоцячы велізарныя сумы грошай за іх прастоі. Пагрузку і выгрузку кіраўнікі прадпрыемстваў і арганізацый перадаверылі другарадным асобам — экспедытарам, а самі гэтым не займаюцца.

Найбольш злосныя кліенты, зрываючыя своечасовую пагрузку і выгрузку вагонаў, прыцягваюцца транспартнай пракуратурай да крымінальнай адказнасці. Былы загадчык хлебным гарадком менскага Загатзярно Фішман І. штучна закансерваваў склады непатрэбнымі грузамі і доўга не выгружаў прыбываючыя вагоны ў адрас Загатзярно. Ён наўмысля не набіраў кадраў грузчыкаў. За палову 1937 года вагоны ў яго прастаялі некалькі тысяч гадзін. Лінейным судом Фішман асуджан на 20 год турэмнага зняволення.

Дырэктар завода «Беларусь» Левін і экспедытар Грэйбо за перыяд верасень-кастрычнік 1937 года дапусцілі перапрастой 243 вагонаў (1091 вагонагадзіна) з рознымі грузамі, прыбываючымі ў іх адрас. Завод уплаціў штрафу чыгунцы 7.730 рублёў. Левін і Грэйбо прыцягваюцца зараз да крымінальнай адказнасці.

Толькі за адзін кастрычнік мінулага года па віне былога дырэктара базы Менхарчгандля Шармана І. і былога экспедытара Врублеўскага П. 63 вагоны прастаялі 2461 вагонагадзіну. За гэта чыгунцы было ўплочана 9.305 рублёў штрафу.

Шэрман і Врублеўскі асуджаны на 1 год пазбаўлення волі кожны.

Ёсць выпадкі, калі не толькі кліентура, але і асобныя работнікі чыгункі зрываюць выкананне планаў пагрузкі і выгрузкі. Начальнікам станцыі Менск-747 кілометра працаваў Лапчынскі В., які свядома разваліў работу на гэтай станцыі. Ён не ствараў умоў для работы рабочым, чым выклікаў цякучасць. Лапчынскі падаваў вагоны не ў патрэбныя пункты, чым зніжаў абарот. Замест правільнай арганізацыі работы па абслугоўванню кліентуры, ён свядома не паведамляў ім аб прыбыцці ў іх адрас вагонаў з грузам, каб выклікаць перапрастоі. Па віне Лапчынскага на станцыі меўся рад выпадкаў аварый і крушэнняў. Лінейным судом Заходняй чыгункі Лапчынскі асуджан.

Пара, нарэшце, чыгунцы і кліентуры навесці парадак на пагрузачна-разгрузачных пляцоўках. Пара пакончыць з перапрастоямі вагонаў.

І. МІНДЭЛЬ.

БЯСКЛОПАТНЫЯ КІРАЎНІКІ

Тэхніка безапаснасці і ахова працы рабочага ёсць адзін з тых участкаў, дзе ворагі народа асабліва шкодзілі. Але на радзе прадпрыемстваў і да гэтага часу не ўзяліся за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў гэтай галіне.

На менскім дрэваапрацоўчым заводзе імя Молатава адміністрацыя (дырэктар т. Банвель) мала ўвагі аддае стварэнню спрыяючых умоў працы.

У новапабудаваным мэблевым цэху № 2 працуе больш 150 чалавек. Цэх запоўнен дубовым пылам. Рабочыя кожныя 20—30 хвілін вымушаны выходзіць на вуліцу, бо атрутны дубовы пыл не дае магчымасці працаваць.

Не раз рабочыя звярачаліся да кіраўнікоў завода і асабліва да інспектара па тэхніцы безапаснасці тав. Мацкевіча, каб неадкладна зрабіць высасваючыя вентылятары. Але заўсёды атрымліваюць безнадзейны адказ: «Няма сродкаў». На самай-жа справе з вызначаных у 1937 г. на тэхніку безапаснасці 5.700 рублёў выдаткавана толькі 4.000.

Вентылятараў няма і ў механічным аддзяленні мэблевага цэха.

Калі стаханавец першага мэблевага цэха т. Штанюк звярнуўся да дырэктара завода тав. Банвеля з просьбай устанавіць для яго станка высасваючы вентылятар (бо інакш працаваць немагчыма), то дырэктар... пазбавіў яго спецхарчавання.

Зусім дрэнна ўстаноўлена агарожа для станкоў з вялікай колькасцю абаротаў, што вельмі небяспечна. Ля большасці станкоў агарожа драўляная, што ніколькі не гарантуе безапаснасць. Ёсць станкі, якія зусім не маюць агарожы. Так, у ланцуговым станку механічнага аддзялення (першы мэблевы цэх) ні матор, ні рамні не агароджаны. У сушыльным цэху маторы зусім адкрытыя.

Цэлымі кавалкамі ападае атынкоўка са столі механічнага цэха. У лакіровачным аддзяленні тэмпература паветра дасягае 30 градусаў цяпла. З-за адсутнасці на месцы хавальні за фарбай і лакам рабочым прыходзіцца ісці за 500 метраў ад цэха.

Да станкоў вельмі часта ставяць некваліфікаваных рабочых. Рабочы Захарэвіч, які быў пастаўлен на работу ў загатоўчым цэху, з за тэхнічнай няграматнасці, цяжка пакалечыў руку. Тое-ж было і з маладым некваліфікаваным рабочым Казловічам.

Цэхі загружаны непатрэбнымі матэрыяламі, бракам. Ля кожнага станка, асабліва ў першым мэблевым цэху, ляжаць груды польтаў рабочых, бо вешалак няма. Зусім адсутнічаюць умывальнікі і гатаваная вада для піцця.

На заводзе ёсць душ для рабочых, але вады ў ім ніколі не бывае. Жаночае аддзяленне ў душы (на адну асобу) не ацяпляецца.

Трэба дадаць, што за дрэнную пастаноўку тэхнікі безапаснасці на заводзе быў асуджан умоўна тэхнічны дырэктар Тацьянок, але гэта ніколькі не паслужыла яму ўрокам.

Т. ЗЕЛІКАЎ.

ЗАКРЫЎСЯ ПЛЕНУМ ЦЭНТРАЛЬНАГА СОВЕТА ВАЯЎНІЧЫХ БЯЗБОЖНІКАЎ

МАСКВА. 4 лютага. (БЕЛТА). Сёння закончыў сваю работу IV пленум Цэнтральнага совета саюза ваяўнічых бязбожнікаў, які працягваўся чатыры дні. Прынята разгорнутае рашэнне, накіраванае на рашучае паляпшэнне работы мясцовых арганізацый саюза ваяўнічых бязбожнікаў.

Пленум зацвердзіў інструкцыю для пярвічных арганізацый Саюза і палажэнне аб масавай антырэлігійнай рабоце ў школе.

Байцы-выдатнікі аддзялення разведкі Н-скай ваеннай часці. На здымку (справа налева): тт. **Фізікаў, Гарбузоў і Шаталаў** на занятках. Фото Я. Салавейчыка.

ШКОЛА МАЙСТРОЎ ТРАПНАГА АРТЫЛЕРЫЙСКАГА АГНЮ

Камандзіру дадзена заданне—знішчыць агнявыя пункты працiўніка, якія перашкаджаюць наступленню Н-скага стралковага палка.

Скрозь вузкую шчыліну назіральнага пункта ў аптычным прыборы паказваецца бліжэйшы рубеж, заняты нашымі часцямі. За ракой у досвітнай дымцы вырысоўваецца сцяна лесу, ледзь улоўныя абрысы «непрыяцельскай» вёскі. Там праходзіць лінія абароны «працiўніка». У бінокль відаць пошугі агню гармат. Даносіцца часты трэск кулямётаў. «Працiўнік» вядзе абстрэл пераправы праз раку, якую фарсуе наша наступаючая пяхота.

Камандзір шыбка арыентуецца ў абстаноўцы і перадае батарэі загад. З назіральнага пункту яму відаць, як узнімаюцца дымкі разрываў. Чотка карэктуючы стральбу, ён прымушае батарэю «працiўніка» змоўкнуць. Задача выканана на выдатна.

Пачынае эмяркацца. З-за павароту, па лініі чыгункі, якую відаць у аптычным прыборы, паволі рухаецца бронепоезд. Злева па полю ідуць танкі...

Усё гэта здабываецца ў адной з добра абсталяваных аудыторый Ваенна-артылерыйскай акадэміі РСЧА імя Дзержынскага. Рухам танкаў, бронепаяздоў, пяхоты і кавалерыі, гарматнай стральбой, асвятленнем і нават пагодай кіруе тэхнік, які сядзіць за пультам. Слухачы акадэміі — камандзіры Чырвонай Арміі — заняты практычнай вучобай. Яны з поспехам авалодваюць майстэрствам трапнага агню ў любых умовах.

Ваенна-артылерыйская акадэмія — адна з старэйшых ваенных вучэбных устаноў краіны. Яна аснавана ў 1820 годзе. Гісторыя яе неразрыўна звязана з гісторыяй развіцця артылерыі.

Акрамя палігона, апісанага вышэй, Акадэмія мае шматлікія лабараторыі. Тут камандзіры Чырвонай Арміі на практыцы вывучаюць тэхналогію метала, оптыку, балістыку і іншыя складаныя дысцыпліны, вядуць навукова-даследчую работу.

За пяць год вучобы, апрача спецыяльнай падрыхтоўкі, слухач атрымлівае ў акадэміі вышэйшую тэхнічную асвету. Ён набывае абшырныя веды па спецыяльных і агульнаадукацыйных прадметах, авалодвае замежнымі мовамі.

Тысячы выхаванцаў Акадэміі, прыйшоўшыя з фронтаў грамадзянскай вайны, з школ чырвоных камандзіраў, сталі камандзірамі дывізій, брыгад і палкоў, прафесарамі і дацэнтамі, выдатнымі канструктарамі, дырэктарамі заводаў. Лепшыя з іх узнагароджаны ўрадам ордэнамі Совецкага Саюза.

Ленінград, 4 лютага.

ДЭПУТАТ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР тав. ЛЁЛІНА Н. С. ВЫБРАНА СТАРШЫНЕЙ АСІПАВІЦКАГА РВК

АСІПОВІЧЫ. Райком партыі прыняў у кандыдаты партыі дэпутата Вярхоўнага Совета СССР тав. Лёліну Надзежду Сямёнаўну.

3 лютага на пленуме Асіпавіцкага райвыканкома, тайным галасаваннем тав. Лёліна выбрана старшынёй Асіпавіцкага райвыканкома.

Тав. ВЛАСЕНКАЎ ПРЫНЯТ У КАНДЫДАТЫ ПАРТЫІ

ВІЦЕБСК, 4 лютага. (Кар. «Звязды»). Бюро Віцебскага сельскага райкома партыі на сваім пасяджэнні 4 лютага зацвердзіла пастанову партгрупы Міхалёўскага сельсовета аб прыняцці ў кандыдаты партыі спачуваючага тав. Власенкава Кірылу Патапавіча, дэпутата Вярхоўнага Совета СССР.

С. Б.

ЛЮДЗІ КАЛГАСНАЙ ВЁСКІ

УШАЧЫ. Днямі на райпартсходзе прынят у кандыдаты партыі трактарыст калгаса «Чырвоны Востраў» тав. Крыскезіч. У часе выбараў у Вярхоўны Совет ён быў членам акруговай выбарчай камісіі і актыўна працаваў на ўчастку.

У кандыдаты партыі прынята таксама камбайнер калгаса «Пераможац», комсамолка тав. Емельянава.

АДНАЎЛЯЕМ У ПАРТЫІ ЧЭСНЫХ КОМУНІСТАЎ

Днямі адбыўся сход Камарынскай раённай партыйнай арганізацыі на якім абмяркоўвалася гістарычная пастанова студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) «Аб памылках, партыйных арганізацый пры выключэнні комуністаў з партыі, аб фармальна-бюракратычных адносінах да апеляцый выключаных з ВКП(б) і аб мерах па ўстараненню гэтых недахопаў».

У сваіх выступленнях комуністы рэзка крытыкавалі райком партыі за дапушчаныя памылкі пры разглядзе партыйных спраў асобных комуністаў. Таварышы адзначалі, што ў партыйнай арганізацыі меліся выпадкі выключэння з партыі без папярэдняй праверкі «кампраметуючых» матэрыялаў.

Комуніст тав. Пугач быў выключан з партыі за «дэзертырства» і «развал» калгасаў. Зараз устаноўлена, што тав. Пугач дэзертырам ніколі не быў, калгас, дзе ён працаваў старшынёй, з'яўляўся перадавым калгасам у раёне. Тав. Пугач пастановай райкома адноўлен у правах члена партыі.

Член партыі тав. Пашун працаваў парторгам пярвічнай партыйнай арганізацыі калгаса «Ніжні Дняпровец». Райком партыі атрымаў кампраметуючую заяву на тав. Пашуна. Яго абвінавачвалі ў цеснай сувязі з варожымі элементамі. Паклёпнікі нават указвалі прозвішчы людзей, «чужых элементаў», з якімі, нібы ён быў звязан. Замест праверкі паступіўшых заяў былое кіраўніцтва райкома партыі неадкладна выключае тав. Пашуна з радоў партыі. Пры паўторным разборы партыйнай справы тав. Пашуна, высветлілася, што «варожыя» людзі, у сувязі з якімі яго абвінавачвалі, з'яўляюцца... актыўнымі калгаснікамі-стаханаўцамі. Тав. Пашун таксама адноўлен у радах партыі.

Да парторга партарганізацыі калгаса «Чырвоны будаўнік» тав. Даніленка дайшлі чуткі, што ў калгасе «Чырвоны будаўнік» загінула 10 га льну. Старшыня гэтага калгаса комуніст тав. Блудчык даказваў сваю невіноўнасць, хлуслівасць абвінавачвання, патрабаваў дэталёва праверыць факты. Аднак на сходзе пярвічнай партарганізацыі ставіцца пытанне аб партыйнасці тав. Блудчага. Яго выключаюць з радоў партыі.

Праз некалькі дзён у калгас прыехаў старшыня райвыканкома тав. Спепаненка і адказны сакратар РВК тав. Буднік, яны склікалі агульны сход калгаснікаў. На гэтым сходзе Буднік у сваім выступленні заявіў: «Блудчы — вораг народа, яго трэба зняць з пасады старшыні, а калі не знімецца, то ўжо стаіць машына, і мы яго павязем...» Праўда, калгаснікі не паверылі такой паклёпніцкай заяве, але начальства настаяла, і тав. Блудчы быў зняты з работы старшыні калгаса.

Райком партыі заняўся высвятленнем фактаў абвінавачвання тав. Блудчага. Устаноўлена, што ўсе гэтыя факты—хлусня, што вымушан быў прызнаць і сам парторг тав. Даніленка. Тав. Блудчы адноўлен у радах партыі. А Буднік за гэтыя факты атрымаў суровае партспагнанне і зняты з работы.

Характэрна прывесці наступны факт. У партарганізацыі, прыкрываючыся «рэвалюцыйнай пільнасцю», паклёпнічаў на чэсных комуністаў былы член партыі Шмат. У сваіх заявах ён абзываў дзесяткі ні ў чым не віноўных членаў і кандыдатаў партыі —бандытамі, спекулянтамі, пасобнікамі ворагаў, цесна звязанымі з ворагамі і т д. Праверкай устаноўлена, што Шмат сам быў цесна звязан з выкрытымі ворагамі народа, прысвоіў сабе калгасныя грошы 1.700 рублёў, будучы старшынёй калгаса «Чырвоны квіт» займаўся злоўжываннямі і очкаўцірацельствам. Сваю варожую дзейнасць ён пакрываў крыкамі аб «рэволюцыйнай пільнасці». Райком партыі выкрыў гэтага паклёпніка і выключыў яго з партыі.

Пастанова студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) яшчэ больш мабілізоўвае партыйную арганізацыю на неадкладнае выпраўленне дапушчаных памылак, на ўзняцце ідэйна-палітычнага ўзроўню кожнага комуніста, на павышэнне рэволюцыйнай пільнасці, каб да канца выкрыць і выкарчаваць ворагаў народа, у якую-б маску яны ні адзяваліся.

З. К. БЕЙНЕНСОН,
сакратар Камарынскага райкома партыі.

НЕДААЦЭНКА КУЛЬТМАСАВАЙ РАБОТЫ НА ВЁСЦЫ

У дні падрыхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет СССР працоўныя Уздзенскага раёна на справе паказалі вялікую палітычную актыўнасць. За гэты адказны перыяд значна палепшылася палітычна-масавая работа на вёсцы. Пярвічныя партыйныя арганізацыі аператыўна кіравалі палітычнай агітацыяй сярод калгаснікаў.

Выраслі выдатныя, новыя агітатары не толькі з комуністаў і комсамольцаў, але і з беспартыйнага актыва, які даказаў сваю бязмежную адданасць вялікай партыі Леніна — Сталіна. Калі ў мінулыя годы працавала толькі 50 агітатараў і то выключна члены партыі, то зараз партыйныя арганізацыі маюць палітычна падрыхтаваных агітатараў 241 чал. Сярод іх 55 таварышаў непартыйных большэвікоў.

Для дапамогі ў складанай рабоце агітатарам у сельсоветах арганізаваны агітка лектывы. Амаль кожны дзень работнікі райкома і райвыканкома выязджаюць з дакладамі на семінары агітатараў. Палітычная агітацыя спаткала надзвычайна вялікую зацікаўленасць калгаснікаў. Даклады аб міжнародным становішчы на сходах калгасаў «Чырвоны барацьбіт» «Комунар», «Звязда», імя Дзержынскага і іншых праходзілі на высокім палітычным ўзроўні, прасторныя клубы не ўмяшчалі жадаючых прысутнічаць.

Палітычная агітацыя набывае ўсё больш шырокі размах як па разнастайных формах, так і па росту агітатарскіх кадраў. На палітднях калгаснікаў, у гуртках агітатары вывучаюць гістарычныя рашэнні студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) і вынікі першай Сесіі Вярхоўнага Совета СССР.

У разгортванні палітычнай агітацыі вялікае месца займае Дом соцкультуры, які павінен быць цэнтрам палітычнага і культурнага выхавання мас соцыялістычнай калгаснай вёскі. Загадчык дома соцкультуры — гэта арганізатар масавых мерапрыемстваў, ён абавязан быць палітычна і культурна падрыхтаваным чалавекам.

Аднак, трэба з усёй рашучасцю падкрэсліць недаацэнку значэння дамоў соцыялістычнай культуры партыйнымі арганізацыямі і Наркамасветы. У большасці сваёй дамы соцкультуры працуюць выключна дрэнна. У іх адсутнічае неабходная матэрыяльная база. На ўвесь год адпускаецца для Дома соцкультуры толькі 1.800 рублёў. Сродкаў нехапае для тэхнічнага абслугоўвання. Нават загадчык Дома соцкультуры атрымлівае ў месяц 85 рублёў. Ён вымушан працаваць па сумяшчэнню.

Надзвычай цяжка падабраць падрыхтаваных людзей для работы ў дамах соцкультуры. Некалькі месяцаў таму назад райком партыі накіраваў загадчыкамі дамоў соцкультуры 9 членаў партыі. І праз некалькі дзён прышлося трох таварышаў пераводзіць на іншую работу, бо матэрыяльна яны не былі забяспечаны. Астатнія штодня ходзяць у райком з просьбай вызваліць іх ад абавязкаў.

Да культурнага фронта прыклалі свае брудныя лапы ворагі народа, якія арудавалі ў Наркамасветы. Яны імкнуліся загарнуць палітычную работу на вёсцы. Аб гэтым не раз сігналізавалі новаму кіраўніцтву Наркамасветы. Але справа далей агульных размоў не ідзе. Пара Наркамасветы заняцца як след дамамі соцкультуры.

ПАПКОЎСКІ,
культпроп Уздзенскага райкома партыі.

ЦЯЖКАЯ ІНДУСТРЫЯ Ў 1938 ГОДЗЕ

У мінуўшым 1937 годзе работнікі цяжкай індустрыі атрымалі рад новых перамог. Цяжкая прамысловасць, выконваючы рашэнні лютаўска-сакавіцкага Пленума ЦК ВКП(б), на працягу ўсяго года рашуча ачышчалася ад трацкісцка-бухарынскарыкаўскіх агентаў япона-нямецкага фашызма. Да кіраўніцтва прадпрыемствамі і ў наркамат прышлі сотні і тысячы новых людзей, авалодаўшых тэхнікай, адданых справе партыі Леніна—Сталіна. Пад кіраўніцтвам сталінскага наркома цяжкай індустрыі таварыша Л. М. Кагановіча разгарнулася арганізацыйная перабудова, накіраваная на ліквідацыю функцыяналкі і канцылярска-бюракратычных метадаў кіраўніцтва.

Велізарная палітычная актыўнасць мас, звязаная з выбарамі ў Вярхоўны Совет СССР, спалучалася з вялікім вытворчым уздымам сярод работнікаў цяжкай прамысловасці. Гэтаму спрыяла вялікая работа па разгортванню стаханаўскага руху, па згуртаванню работнікаў цяжкай індустрыі (злёты стаханаўцаў і ўдарнікаў вугальнай прамысловасці, нарада металургаў у Крэмлі, нарада работнікаў меднай прамысловасці ў Свярдлоўску і т. д.).

Усе гэтыя меры ўжо ў 1937 годзе далі свае першыя вынікі. У параўнанні з 1936 годам аб'ём прамысловай вытворчасці павялічыўся ў 1937 годзе на 6,8 проц. і, што асабліва важна, амаль увесь прырост прамысловай вытворчасці ў мінулым годзе з'явіўся вынікам павышэння прадукцыйнасці працы. За 1937 год выпрацоўка на аднаго рабочага ў цяжкай індустрыі вырасла ў сярэднім на 6,7 проц.

Было-б, аднак, няверна абыйсці ценявыя бакі работы цяжкай прамысловасці ў мінулым годзе. Гадавы план па валавой прадукцыі быў рэалізован усяго на 88,9 проц. Рад галін, у тым ліку такія важныя, як каляровая металургія, трубная і цэментная прамысловасць на працягу ўсяго года працавалі нездавальняюча. Некатарыя галіны — вугальная, чорная металургія, некалькі палепшыўшы ў апошнія месяцы 1937 года сваю работу, усё-ж не дасягнулі яшчэ планавага ўзроўню.

План работ цяжкай індустрыі ў 1938 годзе высоўвае перад работнікамі важнейшых галін народнай гаспадаркі новыя, надзвычай адказныя задачы. Расшыранае ўзнаўленне ў цяжкай індустрыі ў 1938 годзе павінна быць значна паскорана. **Зацверджаны ўрадам план па валавой прадукцыі прадугледжвае прырост прадукцыі Наркамцяжпрома на 16 проц. у параўнанні з 1937 годам.** Гэта заданне само па сабе вельмі значнае. Стрыжнявая ідэя плана 1938 года, аднак, заключаецца не ў гэтым. Цэнтральны замысел плана — у рашучым паляпшэнні **якасці** ўсёй работы. План цяжкай прамысловасці на 1938 год іменна так і звёрстан, што без рашучага паляпшэння ўсіх якасных паказальнікаў, без крутога павышэння культуры вытворчасці і ўдасканалення арганізацыі працы не змогуць быць рэалізаваны і колькасныя заданні вытворчай праграмы.

Патрабаванне рашучага паляпшэння якасці ўсёй работы цяжкай індустрыі знаходзіць сваё абагуленае выражэнне ў заданні **павысіць у 1938 годзе прадукцыйнасць працы на 14 проц. і знізіць сабекошт на 3.4 проц.**

Важнейшай прадпасылкай выканання гэтага велічнага плана з'яўляецца **далейшае разгортванне соцыялістычнага спаборніцтва, развіццё і ўмацаванне стаханаўскага руху.** У загадзе «Аб выкананні вытворчага плана Народнага Камісарыята цяжкай прамысловасці на 1938 г.» *) таварыш Л. М. Кагановіч падкрэсліў, што «значная частка гаспадарнікаў і інжынераў не выканалі ўказанняў снежаньскага Пленума ЦК ВКП(б) 1935 года аб стаханаўскім руху, не сталі сапраўднымі арганізатарамі масавага стаханаўскага руху».

Частка гаспадарнікаў дапусціла ў кіраўніцтве стаханаўскім рухам сур'ёзную памылку. Захапляючыся стварэннем патрэбных умоў для дасягненняў рэкордаў асобных, асабліва выдаючыхся стаханаўцаў, гаспадарнікі выпусцілі з-пад увагі, што найпершым іх абавязкам з'яўляюцца безупынныя клопаты аб расшырэнні стаханаўскіх радоў, што **сіла стаханаўскага руху ў яго масавасці.** ЦК партыі ў сваёй пастанове з поваду звароту стаханаўцаў Масквы і Маскоўскай вобласці ўказаў на гэту памылку. Чэснае яе выпраўленне забяспечыць паляпшэнне кіраўніцтва стаханаўскім рухам. Сістэматычная работа па расшырэнню стаханаўскіх радоў, бесперапыннае пашырэнне стаханаўскага вопыту павінна стаць у гэтым годзе абавязковай састаўной часткай усёй сістэмы работы камандзіраў вытворчасці цяжкай індустрыі. **Стаханаўскія метады павінны стаць асноўнымі метадамі работы прадпрыемстваў.**

Расшырэнне і ўмацаванне стаханаўскага руху мае на мэце рашучае павышэнне культуры вытворчасці, паляпшэнне ўсёй арганізацыі працы. Уменне выжаць з тэхнікі ўсё, што яна можа даць, скарыстаць усе вытворчыя рэсурсы, паставіць іх цалкам на службу соцыялізма — такі асноўны паказальнік высокай культуры вытворчасці. План цяжкай прамысловасці на 1938 год патрабуе, каб было забяспечана **найбольш поўнае скарыстанне ўсіх рэзерваў вытворчых магутнасцей.**

Справіцца з гэтымі заданнямі работнікі цяжкай індустрыі змогуць толькі пры ўмове, калі яны сур'ёзна, па-большэвіцку возьмуцца за ўпарадкаванне **арганізацыі працы.** Работы ў гэтым напрамку яшчэ непачаты край. «У арганізацыі працы, — адзначае народны камісар цяжкай прамысловасці тав. Л. М. Кагановіч, — да гэтага часу не зжыты элементарныя недахопы, надзвычай вялікія прастоі механізмаў і абсталявання, частыя аварыі з горнымі выпрацоўкамі, механізмамі і абсталяваннем, што з'яўляецца вынікам не толькі злога намеру ворагаў, але і тэхнічнай неахайнасці, і адсутнасці належнай працоўнай дысцыпліны».

1938 год павінен стаць годам рашучай ліквідацыі ўсіх гэтых недахопаў. **Нашы гаспадарнікі абавязаны выхаваць у сябе пачуццё непрымірымасці да ўсякага роду страт у вытворчасці.** Нельга, у прыватнасці, мірыцца з вялізнымі прастоямі. Лепшая падрыхтоўка і абслугоўванне рабочага месца, забеспячэнне цвёрдага парадку на вытворчасці і т. д. павінны ўжо ў 1938 годзе забяспечыць **зніжэнне прастояў** агрэгатаў і абсталявання не менш чым на 25 проц. Загад народнага камісара цяжкай прамысловасці тав. Л. М. Кагановіча падкрэслівае, што гэта заданне складае адну з галоўных задач кіруючых работнікаў шахт, руднікоў, промыслаў і заводаў у 1938 годзе.

Вельмі часта прычынай прастояў з'яўляюцца аварыі, якіх усё яшчэ вельмі многа на заводах цяжкай індустрыі. У барацьбе з гэтым злом павінны быць дасягнуты рашучыя поспехі. Каб **скараціць аварыі,** трэба павысіць большэвіцкую пільнасць. Лютаўска-сакавіцкі Пленум ЦК ВКП(б) прапанаваў уважліва расследаваць не толькі тэхнічныя, вытворчыя прычыны аварый, але і знаходзіць канкрэтных віноўнікаў. Гэта ўказанне Пленума павінна няўхільна выконвацца.

Аварыі — гэта не толькі справа рук ворагаў. Многа аварый адбываецца з-за тэхнічнай расхлябанасці, з-за адсутнасці моцнай працоўнай дысцыпліны. Крыніцай аварыйнасці з'яўляецца таксама неахайная, дрэнная эксплаатацыя абсталявання, пагарджэнне планава-папераджальным рамонтам. Народны камісар цяжкай прамысловасці прапануе таму ўсім начальнікам главкаў распрацаваць **цвёрдыя тэрміны перыядычнага рамонту** асноўнага і дапаможнага абсталявання і механізмаў.

Правільная арганізацыя капітальнага і планава-папераджальнага рамонтаў адыграе вялікую ролю ў барацьбе з аварыямі. Асабліва важна, каб цвёрда захоўваўся зацверджаны тэхналагічны рэжым. Усякія адступленні тут толькі ўскладняюць работу, іграюць на-руку ворагу, аблягчаюць яго варожую дзейнасць. Гэта датычыць асабліва тых галін прамысловасці, як хімія, чорная і каляровая металургіі, дзе строгае пунктуальнае захоўванне тэхналагічнага рэжыма мае выключнае значэнне.

Характэрнай рысай стылю работы цяжкай прамысловасці ў 1938 годзе павінна стаць **барацьба за такую арганізацыю ўсяго працэсу вытворчасці, пры якой усе часткі працавалі-б як адзінае, зладжанае цэлае.** У вугальнай прамысловасці такім фактарам, арганізуючым увесь працэс, з'яўляецца цыкл. Барацьба за цыкл патрабуе рашучага падцягвання тылавых участкаў вытворчасці, канцэнтруе ўвагу на ўзаемнай залежнасці работы асобных участкаў. Ідэя цыклу прыстасоўна да ўсіх галін. **Таварыш Л. М. Кагановіч у сваім загадзе патрабуе, каб на ўсіх заводах, электрастанцыях, шахтах, рудніках і промыслах вытворчасць была арганізавана па рэгламентаванаму тэхналагічнаму працэсу на падставе цвёрдага, пааперацыйнага графіка.**

Выключна вялікае значэнне для поўнага выканання плана 1938 г. мае завяршэнне арганізацыйнай перабудовы апарата кіраўніцтва. Не заклінаннямі павінны кіраўнікі змагацца з бюракратызмам, а асабіста зжываць кожны факт праяўлення канцылярска-бюракратычнага метаду кіраўніцтва, выхоўваць на гэтых прыкладах работнікаў у духу большэвіцкай самакрытыкі, развіваць у іх пачуццё нецярпімых адносін да бясчынстваў.

Сур'ёзная перабудова метадаў работы павінна быць праведзена і ў галіне **снабжэння** прадпрыемстваў цяжкай прамысловасці сыравінай, матэрыяламі і апалам. Гэта работа ў мінулым годзе была арганізавана дрэнна. Трэба канчаткова пакончыць з ураўнілаўкай у размеркаванні матэрыялаў, выдзяляць у якасці першачарговых аб'ектаў снабжэння асноўныя, важнейшыя і вядучыя прадпрыемствы прамысловасці. Адначасна павінна быць рашуча пакончана з антыгаспадарчай практыкай атрымання матэрыялаў у запас, «на ўсякі выпадак», яшчэ ўласцівай многім гаспадарнікам.

Важнейшай прадпасылкай выканання велізнага задання вытворчай праграмы 1938 года з'яўляецца **рашучая і паслядоўная ліквідацыя ўсіх вынікаў шкодніцтва, далейшае выкрыццё подлых трацкісцка-бухарынскіх шкоднікаў, якую-б маску яны ні надзявалі.**

Народны камісар цяжкай прамысловасці таварыш Л. М. Кагановіч у сваім загадзе патрабуе, каб работнікі цяжкай прамысловасці з яшчэ большай упартасцю і настойлівасцю **павышалі палітычную пільнасць, яшчэ больш рашуча ліквідавалі ўсе вынікі шкодніцтва, яшчэ смялей вылучалі ведаючых справу і адданых партыі людзей.**

Перад гаспадарнікамі план 1938 года высоўвае складаныя і адказныя задачы. Кіраўніцтва прамысловасцю значна ўскладнілася. Справіцца з сваімі абавязкамі гаспадарнікі змогуць толькі ў тым выпадку, калі ва ўсёй сваёй рабоце будуць абапірацца на вытворча-гаспадарчыя **актывы,** калі будуць, як вучыць нас таварыш Сталін, **не толькі вучыць масы, але і вучыцца ў іх.**

Тав. Л. М. Кагановіч у сваім загадзе піша, што «наш совецкі гаспадарнік, які карыстаецца давер'ем і любоўю народа, павінен працаваць не за страх, а за сумленне, змагаючыся з недахопамі вытворчасці, бескультур'ем, недапушчальнымі адносінамі да абсталявання і механізмаў, і забяспечыць на аснове адзінаначалля цвёрдую дысцыпліну на вытворчасці».

Цяжкая індустрыя — аснова нашай соцыялістычнай гаспадаркі. Аб ёй нястомна клапоцяцца наша партыя і ўрад, асабіста таварыш Сталін.

Увага і дапамога партыі абавязваюць. Работнікі цяжкай індустрыі павінны азнаменаваць 1938 год новымі перамогамі ў славу соцыялістычнай радзімы.

З. ЛОКШЫН.

*) Загад тав. Л. М. Кагановіча поўнасцю апублікаван у № 23 газеты «Індустрыя» за 1938 год.

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ РЫХТАВАЦЦА ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

НЕ ДАПАМАГАЮЦЬ СТАХАНАЎЦАМ

За мінулыя годы ў калгасах Мсціслаўшчыны выраслі сотні стаханаўцаў, якія дабіліся высокіх ураджаяў ільну, зернавых, бульбы. Напрыклад, калгасніца-стаханаўка сельгасарцелі «XIII Кастрычнік», Шамаўскага сельсовета, Агаф'я Фёдараўна Гасенкава ў 1937 годзе атрымала па 10 цэнтнераў ільнавалакна і 8 цэнтнераў ільнасемя з гектара. Звяно Мар'і Іванаўны Рыбаковай у калгасе «Праўда», на плошчы 4-х гектараў зняла па 500 цэнтнераў бульбы. Высокі ўраджай атрымала перадавая брыгада калгаса «Першае мая», Старасельскага сельсовета, Аляксея Цімафеевіча Вінакурава. З усёй плошчы брыгада зняла па 25 цэнтнераў зернавых з гектара.

Можна прывесці дзесяткі прыкладаў узорнай работы перадавых людзей калгаснай вёскі, якія набылі багаты вопыт барацьбы за ўраджай. Зараз іх думкі і імкненні накіраваны на тое, як лепш падрыхтавацца да веснавой сяўбы, атрымаць сталінскі ўраджай, яшчэ больш узняць кошт працадня. Калі летась калгаснікі сельгасарцелі імя Варашылава, Шамаўскага сельсовета, імя Кірава, гарадскога совета, і іншыя атрымалі на працадзень па 7 кілаграмаў зернавых, 10—12 кілаграмаў бульбы, то сёлета яны рашылі дабіцца не менш 12 кілаграмаў зернавых, 16—18 кілаграмаў бульбы на працадзень.

Іх рады, бясспрэчна, яшчэ больш-бы пашыраліся, калі-б у раёне добра кіравалі стаханаўскім рухам, дапамагалі ў рабоце стаханаўцаў. Аднак, гэтага ў раёне няма. Партыйныя і совецкія арганізацыі, зямельны аддзел і МТС не прадумалі ўсур'ёз пытанні арганізацыі сацыялістычнага спаборніцтва ў калгасах.

Дарэмна пытаць у раённым зямельным аддзеле аб тым, што робіцца ў перадавых калгасах, брыгадах, звеннях. Гэтага не ведае добра ні загадчык аддзела тав. Карловіч, ні старшы аграном тав. Цыганкоў. Тут нават невядома колькі калгасаў уключылася ў сацыялістычнае спаборніцтва, колькі арганізавана звенняў.

Не ведаюць раённыя арганізацыі і таго, колькі ў калгасах ёсць стаханаўцаў. Улік іх вядзецца толькі па тых спісах, якія складзены пры рэгістрацыі ўдзельнікаў раённага злёту стаханаўцаў.

Яшчэ горш справа па аказанню канкрэтнай дапамогі стаханаўцам у іх практычнай рабоце. Аграномы забыліся аб тым, што стаханаўцы ад іх, у першую чаргу, чакаюць неабходнай дапамогі. Стаханаўцы жадаюць вывучаць агратэхніку, каб дасягнуць рэкордных ураджаяў. Але агратэхнічныя гурткі арганізаваны толькі ў 12 калгасах. Усіх-жа калгасаў у раёне 157. У большасці іх аграномы не заглядваюць, не дапамагаюць арганізаваць работу ў брыгадах і звеннях.

Кожны дзень у райземаддзел і МТС прыходзяць старшыні калгасаў з просьбамі да аграномаў дапамагчы арганізаваць агратэхнічную вучобу. Ужо месяц, як запрашаюць стаханаўцы ў свой калгас «Першае мая», Рылаўскага сельсовета, участковага агранома тав. Кудрыцкага. Але ўсё дарэмна. Многія аграномы больш сядзяць у канцылярыі, чым выязджаюць у калгасы.

Адсутнасць дапамогі прыводзіць да таго, што абавязацельствы ў асобных калгасах асталіся толькі на паперы. У многіх калгасах яшчэ не арганізаваны звенні, не наладжана работа брыгад, не разгорнута сапраўднае сацыялістычнае спаборніцтва. Дагаворы па спаборніцтву, як правіла, не правяраюцца. Нават да гэтага часу не заключан дагавор паміж калгасамі Мсціслаўскага і Горацкага раёнаў, хаця выклік на соцспаборніцтва прыняты ўжо каля месяца таму назад раённым злётам стаханаўцаў.

Як вынік, у раёне ўсё яшчэ слаба разгортваецца падрыхтоўка да веснавой сяўбы. Ва многіх калгасах яшчэ не закончан абмалот, што зацягвае засыпку насення. Многія сельсоветы, як Пацолкаўскі, Мазалаўскі, Доўтавіцкі і інш. план засыпкі насення выканалі толькі ад 56,1 процанта да 88 процантаў. Насення канюшыны засыпана 8 процантаў. Тое-ж насенне, якое засыпана, ачышчана толькі на 50 процантаў. Большасць калгасаў раёна не даявілі насенне да патрэбнай кандыцыі. План міжкалгаснага гатункаабмену выканан толькі на 14 процантаў.

Зусім дрэнна праходзіць вывазка гною, торфу, збор попелу. Да гэтай работы прыступілі толькі асобныя калгасы. Са станцыі яшчэ не вывезена каля 170 тон розных каштоўных мінеральных угнаенняў.

Пакуль што раённыя арганізацыі Мсціслаўшчыны канкрэтна не ўзначальваюць соцспаборніцтва за высокі ўраджай.

А. ЛОСЬ.

ЗМАГАЕМСЯ ЗА ВЫСОКІ ПРАЦАДЗЕНЬ

Наш калгас «Авангард», Даманавіцкага раёна, у 1937 годзе атрымаў значна большы ўраджай, чым ва ўсе мінулыя годы. Дзякуючы вялікай дапамозе і штодзенным клопатам комуністычнай партыі і асабіста правадыра народаў таварыша Сталіна аб калгасным сялянстве, мы сталі жыць сапраўды заможна і культурна.

У калгасе за мінулы год пабудавана электрастанцыя і многа розных будынкаў.

Зараз усе калгаснікі рыхтуюцца да веснавой сяўбы, каб у 1938 годзе дабіцца яшчэ больш высокага ўраджаю, значна больш узняць кошт працадня. Кожны калгаснік абавязаўся змагацца за сталінскі ўраджай. Паміж брыгадамі, звеннямі і ўсімі калгаснікамі паасобку разгарнулася сацыялістычнае спаборніцтва за выкананне ўзятых абавязацельстваў.

Да веснавой сяўбы наш калгас поўнасцю засыпаў і ачысціў насенне ўсіх культур, поўнасцю адрамантаваў інвентар, збрую, вывез усе мінеральныя ўгнаенні. Да 28 студзеня было сабрана 3 тоны попелу, загатоўлена і вывезена на поле 90 тон торфу.

Да 15 лютага мы абавязваемся поўнасцю закончыць лесазагатоўкі і вывазку, каб усю цягавую сілу перакінуць на вывазку торфу і гною. Да пачатку сакавіка мы вывезем на поле 300 тон торфу і збяром 12 тон попелу. Даб'емся таго, каб усе коні да веснавой сяўбы выйшлі ў вышэйсярэдняй упітанасці.

Веснавую сяўбу наш калгас правядзе за 6 дзён і высокаякасна, даб'ецца высокага ўраджаю, узніме кошт працадня.

Старшыня калгаса ЯКАВЕНКА, брыгадзіры, звеннявыя і калгаснікі-стаханаўцы: ШЫНЬКО. ЕЎСТАХАЎ, МАТРУНА КАЗАЧЭНКА, КАЦЯ ВОЙТАВА, Д. ДРАЗДОВА, ЗОНЯ ОТЧЫК, КАНЁЎ, СТАРАВОЙТАЎ.

ЗРЫВАЮЦЬ РАБОТУ НОВАЙ МТС

16 снежня 1937 года мяне накіравалі ў ліквідзваны соўгас імя Леніна, Горацкага раёна, часова выконваючым абавязкі дырэктара ўноўарганізаванай МТС. Я павінен быў прыняць маёмасць ад ліквідкома для МТС: будынкі, якія прыгодны для гаражоў, лепшую цягавую сілу і т. д. Аднак, па міласці ліквідкома, лепшыя будынкі, коні, жалеза, кавальскі і сталярны інструмент, нават сані і вупраж былі распрададзены направа і налева. Так, напрыклад, калгасу «Зорка 1 Мая» прадана гумно, якое можа служыць добрым гаражом для камбайнаў і складаных малатарань, у іншыя будынкі гэтыя машыны не ўваходзяць і не змяшчаюцца. Гумно пабудавана з старага лесаматэрыялу, 1/4 частка яго глінабітная, шулы зроблены з цэглы і добра зцэментаваны, страха новая. Калі калгас пачне яго зносіць, большая частка лесаматэрыялу пойдзе на дровы. Раённы тэхнік па вышэйпрыведзеных матывах даў сваё заключэнне — пакінуць гумно за МТС.

Але ў райвыканкоме і райкоме КП(б)Б заяўляюць: «Калгас купіў, ён і гаспадар». Хто даў права ліквідкому прадаваць маёмасць соўгаса, якая павінна была без аплаты перайсці МТС? Раённае кіраўніцтва свае памылкі і зараз не жадае выпраўляць. Каштоўнейшыя дзяржаўныя машыны псуюцца і іржавеюць пад адкрытым небам.

Наркамзем БССР таксама ніякай дапамогі не аказвае. У МТС павінна быць 8 аграномаў, два раз'язных механікі, два інструктары па калгаснаму ўліку, не лічачы дырэкцыі, але іх няма. МТС знаходзіцца далёка ад чыгункі, сродкі перасоўвання адсутнічаюць. З вылучаных 5 коней трое зусім нягодныя для раз'ездаў, а адзін, як выявілася, аказаўся праданым ліквідкомам калгасу «Зара».

На тэрыторыі МТС знаходзіцца каля 50 рабочых сямей былога соўгаса. Рабочыя асталіся без паліва і без усякай дапамогі. Аднак райвыканком ніякіх мер не прымае.

Калі пасылалі мяне ў МТС, абяцалі дапамагаць. А на справе атрымліваецца зусім інакш. Усё гэта ставіць пад пагрозу зрыву своечасовую падрыхтоўку МТС да веснавой сяўбы.

БАГДАНАЎ,
часова выконваючы абавязкі дырэктара Ленінскай МТС, Горацкага раёна.

ШЫРЫЦЬ ВОПЫТ ПЕРАДАВЫХ КАЛГАСНІКАЎ

Ва многіх калгасах Слуцкага раёна разгарнулася сацыялістычнае спаборніцтва за высокі ўраджай. Калгаснікі сельгасарцелі імя Закоўскага змагаюцца за атрыманне ў сярэднім з кожнага гектара не менш 20 цэнтнераў збожжавых і 200 цэнтнераў бульбы.

Стаханаўская брыгада Кіслюка ўзяла абавязацельства атрымаць з кожнага гектара ў сярэднім 20 цэнтнераў ячменю, 22 цэнтнеры пшаніцы і 500 цэнтнераў бульбы. У брыгадзе поўнасцю засыпан і ачышчан насенны фонд, адрамантаван сельгасінвентар. На поле вывезена 1000 вазоў гною, вывезена мінеральнае ўгнаенне і сабрана 4 цэнтнеры попелу.

Другое месца па калгасу займае брыгада Басалыгі, якая таксама вывезла на поле 500 вазоў гною. Усяго па калгасу на сённяшні дзень вывезены 5 тысяч вазоў гною, 18 тон мінеральных угнаенняў. Насенне па ўсіх 8 брыгадах калгаса — ў поўнай гатоўнасці.

Нядрэнна рыхтуецца да сяўбы і калгас «Пролетарый». У пятай брыгадзе адрамантаван сельскагаспадарчы інвентар, засыпан і праверан на ўсхожасць насенны фонд і вывезена на калгаснае поле 170 вазоў гною, 150 вазоў торфу, сабрана 15 пудоў попелу і вывезена са станцыі 8 тон мінеральных угнаенняў. Брыгада змагаецца за атрыманне ў сярэднім па 30 цэнтнераў аўсу, 23 цэнтнеры ячменю з кожнага гектара.

Можна назваць і рад іншых калгасаў раёна, якія паказваюць узоры добрай падрыхтоўкі да сяўбы. Але раённае кіраўніцтва зусім слаба пераносіць вопыт перадавых ва ўсе калгасы. Некаторыя калгасы ўключыліся ў соцспаборніцтва фармальна, а па сутнасці зацягваюць падрыхтоўку да сяўбы.

У калгасе «Комунар» не ўсе брыгадзіры, якія ўключыліся ў спаборніцтва, ведаюць, за які ўраджай яны павінны змагацца. Брыгадзір гэтага калгаса Паўлоўскі спакойна заяўляе: «Абавязацельствы бралі, але якія, добра не памятаю». Нядзіўна, што ў брыгадзе не выконваецца план вывазкі гною. Не закончаны рамонт інвентару і засыпка насення.

У калгасе імя Калініна вывазка гною не распачата. Старшыня калгаса Рэут спакойна разважае. «Гной вазіць не распачыналі, таму, што блізка ўчасткі зямлі і мы справімся вывезці гной вясной».

Усе гэтыя факты, відаць, мала турбуюць кіраўніцтва Слуцкага раёна. Райза і МТС канкрэтна не кіруюць падрыхтоўкай да сяўбы.

І. ВЕЧАР, І. СЫМОН.

ПРАДУГЛЕДЖАНА ЎСЁ—ДА ДРОБЯЗЕЙ

Дружна рыхтуюцца да веснавой сяўбы калгаснікі сельгасарцелі «Бальшавік», Кудаеўскага сельсовета, Аршанскага раёна. У калгасе даўно засыпаны, ачышчаны і правераны на ўсхожасць насенныя фонды. У гэтым годзе пасеўная плошча калгаса значна пашыраецца за лік зямель, прырэзаных ад ліквідуемага соўгаса. І гэта ўлічана пры засыпцы насення.

Увесь інвентар у калгасе адрамантаван і прыведзен у парадак. У поўнай гатоўнасці стаяць сеялкі, 20 плугоў, 40 барон «зіг-заг», 7 пружынных барон, калёсы, акучнікі і т. д. Адрамантавана і падагнана да коней 40 хамутоў, аброці, лейцы і іншая збруя. Шорнік Сямён Кавецкі прадугледзіў ўсё—да дробязей.

— У гарачы час сяўбы, — кажа ён, — спраўная супонька — лішняя баразёнка...

Дзве паляводчыя брыгады калгаса спаборнічаюць паміж сабой на лепшую падрыхтоўку да веснавой сяўбы. У калгас ужо завезена 28 тон мінеральнага ўгнаення, сабрана 8,6 тон попелу, вывезена 850 вазоў гною. На вывазцы гною такія калгаснікі, як Кухарэнка, Мядзвецкі і іншыя сістэматычна перавыконваюць нормы выпрацоўкі; замест 7 вазоў па норме, яны вывозяць па 11—12. Загатоўлена таксама 500 тон торфу, які калгаснікі абавязаліся ў бліжэйшы час вывезці на поле.

Зараз калгас заканчвае выкананне плана лесавывазак, пасля чаго коні будуць пастаўлены на адпачынак. Конематкі і маладняк вылучаны ў асобныя групы і за імі наладжан добры догляд.

Д. ПУЛЬЯНАЎ.

„ВАЛАЧАЕЎСКІЯ ДНІ“

(Новы фільм вытворчасці „Ленфільм“)

На экране новы гукавы мастацкі фільм пра гераічнае мінулае нашага народа, пра славу і поспехі нашай горача любімай Чырвонай Арміі. Як і многія іншыя фільмы апошняй вытворчасці, фільм «Валачаеўскія дні» (пастаноўшчыкі рэжысёры-ордэнаносцы браты Васільевы, аўтары «Чапаева») сустрэт нашым гледачом з велізарным задавальненнем, пачуццём гордасці за сваю радзіму, вынесшую на сваіх плячах нямала інтэрвенцкіх, праваказцыйных налётаў і захаваўшую ад усіх і ўсякіх пасягацельстваў новы лад, народжаны Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыяй.

Артыст Н. Дарохін у ролі бальшэвіка Андрэя.

Ніколі не згладзіцца ў памяці совецкага народа гісторыя легендарных паходаў прыамурскіх партызан, гісторыя выдатнага і рашучага разгрому японскай інтэрвенцыі на нашым Далёкім Усходзе. Разгром японскіх інтэрвентаў — гэта выдатная старонка барацьбы нашага народа, нашай бальшэвіцкай партыі. Яна адлюстравана з выключнай прастатой і падкупаючай прывабнасцю ў фільме «Валачаеўскія дні».

Фільм пачынаецца паказам высадкі дэсанта японскіх войск у Владзівастоку. Пад выглядам аховы жыцця японскага насельніцтва дэсант пад камандаваннем палкоўніка Усіжыма (арт. Свердлін) размяшчаецца ў горадзе і пачынае тварыць праваказцыйныя справы. Забойства па заданню Усіжыма рукамі рускага белагвардзейца майстра гадзіннікаў японца, зробленае з праваказцыйнай мэтай, выклікае ў нашага гледача пачуццё агіды і ганьбы да японскіх захопнікаў, якія не менш цынічны і наглы і зараз у сваіх дзеяннях з кітайскім народам, падняволення якога так прагне лютая японская кліка ваенна-фашысцкіх дзяльцоў.

Шляхам розных правакацый японскі перадавы атрад прабіраецца ў глыбіню края. Над мірным і нявінным насельніцтвам ён чыніць беспадобныя зэзрыныя здзекі, паліць на сваім шляху вёскі, прагне тэрыторыі аж да Байкала.

Не маглі няпрошаныя госці карыстацца павагай. Народная нянавісць да захопнікаў расла не па днях, а па гадзінах, яна клікала на рашучую барацьбу з ворагам, яна патрабавала арганізаванасці. І бальшэвіцкі камітэт Владзівастока пасылае ў таежныя сёлы бальшэвіка Андрэя (арт. Дарохін) для арганізацыі партызанскіх атрадаў. Маша — дачка машыніста (у гэтым вобразе ўвасоблены дзесяткі, сотні жанчын-гераінь) з выключным майстэрствам і, пры гэтым, захапляючым камізмам правозіць Андрэя праз белагвардзейскія заставы да партызанскіх сіл, яшчэ раздробленых, не арганізаваных. Паказана ў фільме, як па закліку нашай бальшэвіцкай партыі, пад кіраўніцтвам яе лепшых прадстаўнікоў (выдатны вобраз Андрэя) з усіх вёсак сцякаюцца таежныя партызаны, ствараючы грозную сілу ў барацьбе з ворагам.

Гэта адчуў японскі палкоўнік Усіжыма з першых крокаў дзейнасці партызанскага атрада пад кіраўніцтвам бальшэвіка Андрэя. Партызаны ўносілі яўны разлад у ажыццяўленне каварных планаў інтэрвентаў. Яны ўзрывалі масты, абрывалі сувязь, а часта нечаканым рэйдам бязлітасна знішчалі асобныя японскія атрады. У фільме ёсць рад выдатна, майстэрска зробленых эпізодаў сутычак, калі глядач, совецкі патрыёт бурна апладыруе партызанам, весела смяецца над панамі—японцамі.

Цікавы момант у фільме — паказ сустрэчы палкоўніка з камандзірам партызанскага атрада. Каб выйграць час і сцягнуць для рашучага ўдару свае атрады, Усіжыма прапанаваў партызанскаму камандаванню заключыць перамір'е. Каб дачакацца прыходу чырвонаармейскіх часцей перамір'е неабходна было і для партызан. І Андрэй едзе ў штаб палкоўніка для перагавораў. Пад страхам смерці палкоўнік паімкнуўся прымусіць Андрэя падпісаць кабальныя ўмовы. Але і Андрэй, прыадчыніўшы фіранку акна, паказаў палкоўніку, што страшыць і яму ёсць чым. Штаб быў акружан партызанамі...

Фільм інтрыгуе гледача. Ён прымушае яго чакаць нечага радаснага, усёперамагаючага, урачыстага. Гэтым чаканым момантам і з'яўляецца ў фільме прыход часцей любімай Чырвонай Арміі. Праз глыбокія снягі і лясныя гушчары, праз дротавыя агарожы і глыбокія акопы сакрушальнай лавінай рынуліся сілы Чырвонай Арміі і партызан для рашучага наступлення. Пры цёмнай ночы глядач заўважае, як у баі японскія інтэрвенты ганебна церпяць паражэнне. Смелым народным наступам змятаюцца японскія часці, астаткі якіх прымушаны ганебна ўцякаць. Цяпер прыняты былі ўмовы нашага камандавання: праз 24 гадзіны пакінуць тэрыторыю Далёкага Ўсхода.

Поезд з японскімі салдатамі і палкоўнікам Усіжыма адыходзіць за-сваясі. Мяцёлка, падвязаная рабочымі да задняга вагона, памятала след. Бяссільныя перад магутным рэволюцыйным народам японскія інтэрвенты з ганьбай беглі з нашага Далёкага Ўсхода.

З магутнай і непаўторнай сілай вырастае з грудзей пераможцаў знаёмая і прыгожая песня:

И останутся как в сказке,
Как манящие огни,
Штурмовые ночи Спасска,
Волочаевские дни...

Фільм выхоўвае ў нашага гледача выдатныя якасці совецкага патрыятызма. Ён натхняе на новыя гераічныя справы. Гераічнае цудоўнае, што было ўчора, выклікае ў кожнага грамадзяніна СССР гонар за сваю радзіму, за сваю партыю бальшавікоў, любоў да горача любімай доблеснай Чырвонай Арміі.

«Валачаеўскія дні» — добры падарунак ад совецкай кінематаграфіі да слаўнага XX-годдзя Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

П. КАВАЛЁЎ.

ДОМ № 10

Грузія.

Пасля чатырох гадзін язды ад Тбілісі поезд робіць дзесяцімінутную астаноўку. Станцыя Горы.

Яшчэ з акна вагона відна старадаўняя крэпасць Горыс-Ціхе*). Яна пабудавана ў VII стагоддзі нашай эры пры візантыйскім імператару Іракле.

Прама да вакзальнай плошчы падступаюць суровыя горы.

Мы — у гарыйскай даліне Каўказа, дзе зліваюцца воды Куры, Ліахвы і Цміндзе дацхалі. Археолагі ўстанавілі, што людзі жылі тут яшчэ дзве — дзве з палавай тысячы год таму назад.

Праз гэту даліну праходзіла пабудаваная рымлянамі плітачная дарога з Еўропы ў Азію, рэшткі якой можна бачыць яшчэ і зараз. Тут па паданнях было любімае месца паляванне царыцы Тамары. Яшчэ і цяпер вам пра яе раскажуць тут шмат прыгожых рамантычных легенд.

Сам горад Горы пабудаван у XII стагоддзі пры грузінскім цару Давідзе.

У XII стагоддзі горад быў разгромлен Чынгіс-Ханам. Пабывалі тут і полчышчы Тамерлана. 250 год Горы быў пад іранскім уладарствам. У 1599 годзе горад вытрымаў дзевяцімесячную асаду стаўленіка Ірана, цара Сімона І-га, які пасля заняцця горада часткова зруйнаваў Горыс-Ціхе.

У XVIII стагоддзі горад быў цэнтрам сялянскіх хваляванняў, якія стыхійна ўспыхвалі супроць нечалавечага ўціску царскіх упраўіцеляў і, у прыватнасці, супроць аднаго з найбольш жорсткіх сярод іх Эмір-Ахур-Амілахары.

Рускія заваявальнікі ўпершыню з'явіліся ў Горы ў 1768 годзе. Гэта быў атрад генерала Тотлебена. У 1798 годзе ў Горы ўвайшоў 17-ы егерскі полк, пад камандай царскага сатрапа Лазарава, але толькі з 25 мая 1802 года ў гарыйскай даліне была зацверджана ўлада расійскіх цароў.

Гераічная барацьба Шаміля з рускім самадзяржаўем таксама пакінула ў Горы рад помнікаў і дакументаў.

У гэтым гарадку, дзе шум паражыстай, бурлівай Куры змешваецца зараз з гоманам калгаснага базара, з гудкамі паравозаў і аўтамабіляў, ад кожнага камня дыша сівой гісторыяй, кожная пядзь зямлі тут можа расказаць аб вялікіх і грозных баях народаў. Сівыя вяршыні гор — маўклівыя сведкі гэтых баёў, сведкі чалавечых трагедый, гора і радасцей. І сёння, як многа вякоў назад, горы блішчаць на сонцы вечна белымі снежнымі вяршынямі, захоўваючы паданні аб мінулым.

Але не гэтыя паданні ператварылі маленькі Горы ў горад, назва якога з любоўю вымаўляецца мільёнамі працоўных. Ёсць у Горы Краснагорская вуліца. Яна знаходзіцца амаль на ўскраіне, недалёка ад Усходняга рынка. На гэтай вуліцы, якую зараз вам укажа кожны піонер, стаіць маленькі домік са скромнай лічбай «10» на фасадзе.

Да сцяны гэтага доміка прыбіта вялікая мрамарная дошка.

З Тбіліскай выстаўкі жывапісі, скульптуры і графікі на тэму: «Да гісторыі бальшэвіцкіх арганізацый Грузіі і Закаўказзя». На здымку: карціна мастака А. Кутацеладзе «Гутарка таварыша Сталіна з сялянамі Аджары».

Тут нарадзіўся 21 снежня 1879 года і правёў сваё дзяцінства да 1883 года

ВЯЛІКІ СТАЛІН.

Усё.

Так мала і ў той-жа час так невымяральна многа гавораць гэтыя словы.

Мы прыехалі ў Горы вялікай групай. Мы гаварылі на розных мовах. Мы з'ехаліся з самых рознастайных куткоў неасяжнага Совецкага Саюза, з гераічнай Іспаніі, з далёкай Ісландыі. Сярод нас былі і 70-гадовыя старыкі і 20-гадовыя юнакі. Мы былі людзьмі з рознымі прывычкамі і звычаямі, але ўсе мы на хвіліну, без угавору, спыніліся перад парогам гэтага доміка, прарваўшы размовы, пачатыя ў дарозе.

Мы ўглядаліся ў пачарнелы парог дома, праз які ўпершыню пераступіў і вышаў у свет, вышаў яшчэ падтрымліваемы маці, яшчэ робячы першыя, няўпэўненыя крокі, маленькі Сосо.

Мы сталі ля гнязда, з якога вылецеў горны арол рэволюцыі.

У адным з двух пакояў, з якіх складаецца домік, ператвораны цяпер у невялікі музей, захаваліся рэчы сям'і Джугашвілі. Гэта драўляны ложак, пакрыты шарсцянай дамаканай накідкай (той самы ложак, на якім нарадзіўся Іосіф Вісарыёнавіч), маленькае круглае люстэрка ў драўлянай раме, табурэтка, жбаночак для віна.

У другім пакоі сабраны кароткія даныя аб бацьках таварыша Сталіна і аб ім самім.

Вось партрэт гаранкі, ужо не маладой з адкрытым строгім тварам.

Гэта яна, арліца горнай даліны Каўказа, дала свету Сталіна.

«Екацерына Георгіеўна Джугашвілі. Нарадзілася ў сяле Гамбарэулі ў 1856 годзе.

Памерла ў 1937 годзе ў гор. Тбілісі».

— гаворыць надпіс.

«Вісарыён Іванавіч Джугашвілі Нарадзіўся ў сяле Дзідзі-Ліло ў 1850 годзе.

Памёр у 1906 годзе ў гор. Тбілісі» — бацька правадыра. Шавец па прафесіі, наняты прадпрыемцам Барамавым у Тбілісі і прывезены ім у Горы.

На процілеглай сцяне фота хлопчыка з шырока раскрытымі, крыху здзіўленымі, вачыма. Гэта самы малодшы сын Вісарыёна Джугашвілі (двое старэйшых — Міхаіл і Георгій памерлі) «Іосіф Вісарыёнавіч Сталін — вучань гарыйскага духоўнага вучылішча. 1893 год».

Тут-жа ніжэй фотакопія метрычнай кнігі Гарыйскага успенскага сабора с запісам аб нараджэнні Іосіфа Вісарыёнавіча Джугашвілі — «9/21 снежня 1879 года».

Ля доміка зараз рукамі гарыйцаў любоўна разбіт кветнік, зроблен фантан. Над самім домікам пабудавана шкляное прыкрыццё, умацаванае на мрамарных калонах. Побач — будынак, у якім размешчан філіял гістарычнага і этнаграфічнага музея Грузіі. Але сам дом захаван у сваім першапачатковым выглядзе, і як гэта цудоўна!

Мы з хваляваннем апускаліся па стаптаных ступенях, абыходзілі вакол гэтага вельмі простага будынка і мыслі мімаволі ўносіліся далёка, далёка на Поўнач, за снегавыя хрыбты Каўказа да зубчатых сцен Крэмля, над башнямі якога гараць рубінавыя зоры перамогі. Мыслі ўносіліся за гэтыя сцены да яго, да самага дарагога, самага блізкага, самага роднага сярод людзей і, адсюль, ад яго калыскі, кожнаму з нас хацелася сказаць асаблівымі, непадобнымі на звычайныя, словамі аб пачуццях, якія нарадзіліся ў душы.

Сярод нас знаходзіўся азербайджанскі ашуг Мірза. Ён нервова развязаў чахол свайго васьміструннага саза, устрахнуў галавой і запеў высокім, амаль жаночым голасам. Саз меладычна ўторыў песні ашуга. Яго цела рытмічна пагойдвалася, а гукі песні ўносіліся да гор.

Я запытаў, аб чым ён спявае,

...У меня есть горячее сердце,
У меня есть прекрасная песня,
У меня есть пламенная душа ашуга.
И сердце, и душу, и песню,
Если нужно, возьми, моя родина.
И сердце, и душу, и песню
Я отдаю тебе Сталин...
Я отдаю тебе все, что имею.
А имею я очень много...

...пераклалі мне.

Ашуг прадаўжаў спяваць.

Мітынг пачаўся не таму, што яго загадзя рыхтавалі. Калі-б раней аб ім і не думалі, ён усёроўна адбыўся-б. Кожны адчуваў неабходнасць аформіць у словы і перадаць таварышу тое, што напаўняла яго да краёў.

Такія мітынгі бываюць рэдка. Часта яны і не могуць быць. Калі таксама без угавору, на многіх мовах мы ўсе запелі «Інтэрнацыянал», ён гучэў іменна так, як павінен гучэць гэты гімн.

Калі селі ў вагоны, гаварыць не хацелася. Поезд крануўся. Падышлі да вокнаў, каб яшчэ раз зірнуць на пакрыты вячэрнім змрокам Горы.

Ашуг Мірза, пагойдваючы целам у такт поезда, ціхенька напяваў нейкую імправізацыю.

Яго папрасілі спець песню, якую ён пеў «там».

Ён запеў.

Мы моўчкі слухалі гартанную песню ашуга і думалі, кожны па-свойму, а ўсе аб адным і тым-жа — аб Сталіну.

Рытмічна гучэлі калёсы. Над горамі спускалася ноч.

Насустрач поезду несліся асляпляючыя агні Загеса, агні новага, цудоўнага сацыялістычнага «сёння».

Ів. ШАПАВАЛАЎ

*) Гарыйская крэпасць.

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2

У ЛОНДАНСКІМ КАМІТЭЦЕ ПА НЕЎМЯШАННЮ

ЛОНДАН, 4 лютага. (БЕЛТА). Як вядома, палітычная атмасфера Англіі і Францыі моцна ўзбударажана нядаўнім патапленнем у іспанскіх водах брытанскага судна «Эндыміён», на якім у ліку іншых загінуў кантралёр камітэта па неўмяшанню швед Ларсен; патапленнем, зробленым па ўсіх правілах піратцкага майстэрства падводнай лодкай «невядомай нацыянальнасці». Не гледзячы на гэта, старшыня камітэта Плімут не ўключыў у павестку дня сёнешняга пасяджэння падкамісіі пры старшыні камітэта па неўмяшанню пытанне аб гэтым новым злачынстве генерала Франко і яго замежных апекуноў.

Падкамісія падвергла папярэдняму абмеркаванню праект фінансавання эвакуацыі «валанцёраў», калі такая эвакуацыя з галіны слоў пяройдзе ў галіну канкрэтных фактаў. Абмеркаванне звялося да пералівання з пустога ў парожняе, да выкладання розных «мысляў» асобных членаў падкамісіі аб скарачэнні агульнай лічбы эвакуацыйных выдаткаў. І тут не зусім нечакана ўсплылі некаторыя затоеныя жаданні фашысцкіх дзяржаў.

На адным з папярэдніх пасяджэнняў падкамісіі, калі сакратарыяту апошняй было даручана скласці план эвакуацыі «добраахвотнікаў», прадстаўнік СССР тав. Майскі патрабаваў, каб эвакуацыя «валанцёраў» праводзілася не наогул, а па катэгорыях. Так, калі было-б устаноўлена, што да поўнага чысла павінна быць выведзена 20 проц. усіх «валанцёраў», то гэта азначала-б, што эвакуацыі належыць не проста 20 проц. усёй колькасці «валанцёраў» наогул, а 20 проц. пяхоты, 20 проц. артылерыі, 20 проц. авіяцыі і т. д. Такая перасцярога важна таму, што фашысцкія дзяржавы, вядома, будуць імкнуцца запоўніць належачую эвакуацыі «квоту» менш каштоўнымі з ваеннага пункту гледжання часцямі, захоўваючы ў той-жа час да самага апошняга моманту ў поўнай сіле асабліва важныя ў сучаснай вайне тэхнічныя часці (авіяцыя, танкі, артылерыя і т. д.).

Патрабаванне тав. Майскага было падтрымана прадстаўнікамі Англіі і Францыі, а прадстаўнікі Германіі і Італіі не адважыліся супроць яго пярэчыць. У выніку к вялікаму незадаволенню фашысцкіх прадстаўнікоў, вывад «валанцёраў» па катэгорыях быў прынят у агульным плане эвакуацыі. Сёння пры абмеркаванні магчымай эканоміі і пры рэалізацыі гэтага плана, германскі прадстаўнік Верман прапанаваў «у інтарэсах захавання выдаткаў» адмяніць катэгорыі і рабіць эвакуацыю ўсіх «валанцёраў» наогул.

Тав. Майскі рашуча выступіў супроць прапановы германскага прадстаўніка, і яна была адвергнута.

У канцы пасяджэння тав. Майскі выразіў здзіўленне па поваду таго, што падкамісія не палічыла патрэбным заявіць пратэст, або хоць-бы глыбокі жаль у сувязі з смерцю кантралёра камітэта Ларсена, загінуўшага пры выкананні службовых абавязкаў.

Пасля выступлення тав. Майскага лорд Плімут заявіў, што перад адкрыццём пасяджэння ён у прыватным парадку выказаў жаль з поваду пагібелі Ларсена шведскаму прадстаўніку ў падкамісіі. Тав. Майскі заявіў, аднак, што ён настойвае на выражэнні жалю па поваду пагібелі Ларсена ад імя ўсёй падкамісіі. Гэта прапанова ў выніку была ўнесена ў камюніке пасяджэння.

КУРС НА НОВЫЯ ВАЕННЫЯ АВАНТУРЫ

БУЙНЫЯ ЗМЕНЫ Ў ГЕРМАНСКІМ УРАДЗЕ

БЕРЛІН, 5 лютага. (БЕЛТА). Ва ўсіх газетах апублікаваны распараджэнні Гітлера аб буйных зменах у германскім урадзе і рэарганізацыі ваеннага міністэрства, міністэрства гаспадаркі і міністэрства замежных спраў. Усё кіраўніцтва ваеннымі, палітычнымі і гаспадарчымі пытаннямі Гітлер канцэнтруе ў сваіх руках. Кіраўніцтва ўсімі ўзброенымі сіламі Германіі Гітлер прымае на сябе. Ваеннае міністэрства рэарганізуецца. Знаходзіўшаеся да гэтага часу ў сістэме ваеннага міністэрства ўпраўленне ўзброеных сіл рэарганізуецца ў «вярхоўнае камандаванне ўзброеных сіл», якое непасрэдна знаходзіцца пад кіраўніцтвам Гітлера ў якасці яго «ваеннага штаба».

Кіраўніком «вярхоўнага камандавання ўзброеных сіл» назначан генерал Кейтэль. Былы ваенны міністр генерал фельдмаршал Бломберг, а таксама галоўнакамандуючы арміяй генерал Фрыч пайшлі ў адстаўку. У афіцыяльным паведамленні іх адстаўка матывуецца «слабым здароўем». Камандуючым арміяй замест Фрыча назначан генерал ад артылерыі Брауxіч, які адначасова атрымаў чын генерал-палкоўніка. Адначасова апублікован вялікі спіс перамяшчэнняў і назначэнняў у камандным складзе арміі і ваенна-паветраных сіл, а таксама звольненых у запас асоб вышэйшага каманднага складу.

Герынг, які знаходзіцца ў чыне генерал-палкоўніка, атрымаў чын генерал-фельдмаршала.

У міністэрстве замежных спраў таксама праведзены буйныя змены. Міністр замежных спраў Нейрат зволен у адстаўку. Замест яго міністрам замежных спраў назначан Рыбентроп. Адначасова для кіраўніцтва пытаннямі замежнай палітыкі створан «тайны совет». Старшынёй тайнага совета назначан Нейрат. Членамі совета назначаны: Рыбентроп, Герынг, Гес, Гебельс, Брауxіч, адмірал Рэдэр і генерал Кейтэль.

Распараджэннем Гітлера адклікаюцца са сваіх пастоў германскія паслы: у Рыме — Гасель, у Токіо — Дырксен і пасол у Вене — Папен.

Назначаны міністрам гаспадаркі былы статс-сакратар міністэрства прапаганды Функ уступае ў выкананне абавязкаў міністра.

Газеты паведамляюць, што на 20 лютага назначана «пасяджэнне» рэйхстага, на якім будзе агалошана дэкларацыя ўрада.

***

ПАРЫЖ, 5 лютага. (БЕЛТА). Французскія палітычныя колы, якія з найвялікшай увагай сачылі за развіццём унутранага палітычнага крызісу гітлераўскай Германіі, сустрэлі з несумненнай трывогай змены і перамяшчэнні ў ваенным і дыпламатычным апараце Германіі.

Перамяшчэнні, праведзеныя Гітлерам, расцэньваюцца, як цяжкае паражэнне рэйхсвера, як перамога прыхільнікаў паскоранай падрыхтоўкі і развязвання еўрапейскай вайны. Думаюць, што гэтыя змены ў Германіі ўзмоцняць напружанасць у міжнародным становішчы.

Знешнепалітычны аглядальнік газеты «Пці парызьен» Бургес заяўляе, «Асноўным фактам з'яўляецца тое, што зараз адбываецца надзвычайная канцэнтрацыя ўсёй улады ў руках Гітлера. З пункту погляду ўнутранай германскай палітыкі гэтыя змены, быць можа, выкліканы неабходнасцю знішчыць узаемнае суперніцтва некаторых асоб. З пункту погляду замежнай палітыкі яны азначаюць узмацненне ўзбраенняў і правядзенне мер, якія не сведчаць аб міралюбівых пачуццях. Прыход Рыбентропа на пост міністра замежных спраў пацвярджае гэта ўражанне».

Па словах Пертынакса ў «Эко дэ Пары», Гітлер рашыў мабілізаваць усё для падрыхтоўкі вайны.

НОТА ЯПОНІІ АБ ЭВАКУАЦЫІ ЗАМЕЖНЫХ ГРАМАДЗЯН

ШАНХАЙ, 4 лютага. (БЕЛТА). Днямі японскае пасольства ў Бейпіне адправіла ноту замежным консулам, прапануючы замежным грамадзянам эвакуіравацца з Цэнтральнага Кітая.

Да ваенных дзеянняў у Кітаі. **На здымку:** эвакуацыя жыхароў Нанкіна перад захопам горада японскімі інтэрвентамі. (СФ).

ПРАТЭСТ УРАДА СССР ПА ПОВАДУ НЕЗАКОННЫХ ДЗЕЯННЯЎ ІТАЛЬЯНСКІХ СУДОВЫХ УЛАД

20 студзеня гэтага года міланскі трыбунал вынес рашэнне аб накладанні арышту на маемасць СССР, якая знаходзіцца ў міланскім аддзяленні «Банко дзі Рома», ў парадку папярэдняга забеспячэння іска італьянскай фірмы «Ансальдо» да гандлёвага прадстаўніцтва СССР у Італіі.

Як упамянутае патрабаванне фірмы «Ансальдо», заведама неабгрунтаванае, так і рашэнне трыбунала, якое прама парушае гандлёвы дагавор, заключаны паміж СССР і Італіяй 7 лютага 1924 года, прадстаўляюць сабой далейшае развіццё самавольных і беззаконных дзеянняў італьянскіх устаноў і фірм, адмовіўшыхся выконваць свае абавязацельствы ў адносінах да савецкіх гаспадарчых арганізацый, а зараз прабуючых ужо накласці руку на маемасць СССР у Італіі.

Урад СССР даручыў паўпрэдству СССР у Італіі заявіць італьянскаму ўраду рашучы пратэст па поваду незаконных дзеянняў міланскіх судовых улад і патрабаваць адмены гэтых дзеянняў, парушаючых савецка-італьянскі гандлёвы дагавор і палажэнні міжнароднага права, з ускладаннем на італьянскі ўрад адказнасці за шкоду, нанесеную Савецкаму Саюзу азначаным беззаконнем.

(БЕЛТА).

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

Як паведамляе агенцтва Гавас, рэспубліканцы 3 лютага адваявалі ў мяцежнікаў пазіцыі Сальто дэль Гамо, у сектары Пеньяроя, на захад ад Пасабланка. Прасоўванне рэспубліканскіх войск было падтрымана артылерыйскім агнём, сканцэнтраваным на ўмацаваннях мяцежнікаў і на іх тылавых шляхах зносін. У часе боя рэспубліканскія знішчальнікі прымусілі ўцякаць двухматорныя самалёты мяцежнікаў. Рэспубліканцы захапілі палонных і значную колькасць ваенных матэрыялаў.

Контратакі мяцежнікаў, прадпрынятыя імі 4 лютага, былі адбіты рэспубліканцамі.

ДЗЕЯННІ АВІЯЦЫІ

Па паведамленню рэспубліканскага міністэрства абароны, раніцою 4 лютага тры фашысцкіх самлёты, з'явіўшыся з боку мора, скінулі 20 бомб на паўднёвую частку г. Тарагоны. У рэзультаце фашысцкага налёту забіт адзін чалавек. Днём 4 лютага да Тарагоны прабавалі наблізіцца з поўдня яшчэ 8 фашысцкіх самалётаў, але яны былі адагнаны агнём зенітных батарэй.

КЛАСАВАЯ БАРАЦЬБА ЗА РУБЯЖОМ

Рост стачачнага руху ў Англіі

ПАРЫЖ, 4 лютага. (БЕЛТА). «Бюлетэнь катыд'ен» прыводзіць наступныя даныя, якія характарызуюць стачачны рух у Англіі.

За 1937 год у Англіі і Паўночнай Ірландыі мелі месца 1.122 забастоўкі— на 304 больш чым у 1936 годзе. У забастоўках прымалі ўдзел 608 тысяч рабочых супроць 322 тысяч, прымаўшых удзел у стачках у 1936 годзе.

Асабліва ўзрос, у параўнанні з 1936 годам, стачачны рух у вугальнай прамысловасці, дзе ў 1937 годзе баставала звыш 390 тысяч рабочых супроць 181 тыс. у 1936 годзе. Значна ўзрос, у параўнанні з мінулым годам, лік забастовак будаўнічых рабочых, у якіх прымалі ўдзел 91 тыс. супроць 29 тысяч баставаўшых у 1936 годзе.

Сярод забастовак заслугоўваюць быць адзначанымі—стачка ў Клайдэ, якая працягвалася звыш 2-х месяцаў і ў якой прымала ўдзел звыш 10 тыс. рабочых, вераснёўскія забастоўкі ў Ланкашыры і Іоркшыры, ахапіўшыя да 14 тыс. рабочых, і забастоўка докераў у Гуле з 7 тысячамі ўдзельнікаў.

Як па колькасці забастовак, так і па колькасці прымаўшых удзел у іх рабочых 1937 год пераўзыходзіць усе папярэднія годы, пачынаючы з 1924 года. Выключэнне складае толькі 1926 год, калі ў Англіі адбылася ўсеагульная забастоўка.

ГАЛЕЧА Ў ПОЛЬСКАЙ ВЁСЦЫ

ВАРШАВА, 4 лютага. (БЕЛТА). Газета «Кур'ер поранны» змяшчае артыкул, у якім апісваецца жыццё раду вёсак у Варшаўскім прыгарадным раёне. Падкрэсліўшы, што гутарка ідзе не аб ускраінах Польшчы, а аб вёсках, размешчаных блізка ад сталіцы Польшчы, газета піша:

«Жыццё ў воласці Забаруў (23 км. ад Варшавы) робіць уражанне надзвычайнага гаспадарчага, маральнага і разумовага ўбоства. У гэтых умовах і ў атмасферы безнадзейнасці сяляне, спіснуўшы кулакі і зубы, прыслухваюцца да рэвалюцыйнай агітацыі. У іншых валасцях — тая-ж карціна. Усюды — галеча, адсутнасць элементарнай культуры і асветы».

НАДВОР'Е У ГРЭНЛАНДСКІМ МОРЫ

Па даных Цэнтральнага інстытута надвор'я, у раёне Міг-Бухты на ўсходнім беразе Грэнландыі ў 7 гадзін 4 лютага дуў паўночна-заходні вецер сілай у 5 балаў. Тэмпература паветра—мінус 10 градусаў, вялікі снегапад, поўная воблачнасць.

Пяцібальны вецер у Міг-Бухце трымаўся ўвесь дзень 4 лютага. Тэмпература паветра ў 13 гадзін павысілася да мінус 9 градусаў (напярэдадні днём тэмпература паветра была мінус 20 градусаў). Снегапад не паслабляваў.

На востраве Ян-Майен у 7 гадзін раніцы 4 лютага дуў чатырохбальны вецер, была поўная воблачнасць, тэмпература паветра—мінус 8 градусаў. У 13 гадзін 4 лютага вецер дуў з той-жа сілай, тэмпература паветра павысілася да мінус 7 градусаў.

Няма падстаў меркаваць, што ў раёне Грэнландскага мора ў бліжэйшы час можа развіцца новы шторм. (БЕЛТА).

СУСТРЭЧА ДЭПУТАТАЎ З ПІОНЕРАМІ І ШКОЛЬНІКАМІ МЕНСКА

Больш 400 піянераў і школьнікаў сабраліся 5 лютага ў менскі Палац піянераў на сустрэчу з дэпутатамі Вярхоўнага Совета тт. Кавалёвым, Ванеевым і Жабравым. Цёпла сустрэтыя шчаслівай дзетварой дэпутаты занялі месцы ў прэзідыуме разам з лепшымі выдатнікамі вучобы.

Адкрываючы сход, піянерка Косарава Ніна папрасіла дэпутатаў расказаць аб выдатнай рабоце першай Сесіі Вярхоўнага Совета, аб прынятых Сесіяй рашэннях і пастановах.

З прамовай выступіў дэпутат Вярхоўнага Совета старшыня СНК БССР тав. Кавалёў. Ён расказаў дзецям аб выдатных днях работы першай Сесіі савецкага парламента. Расказ тав. Кавалёва аб сустрэчы з любімым бацькам і настаўнікам, дарагім і мудрым таварышам Сталіным і яго слаўнымі саратнікамі выклікаў бурныя авацыі прысутнічаўшых.

Сустрэча закончылася вялікім паказам мастацкай самадзейнасці гурткоў палаца.

ГОФМАНСКІЯ ГЛАДЗІЛЬНЫЯ ПРАСЫ

Віцебскі машынна-будаўнічы завод «Комінтэрн» асвоіў вытворчасць механізаваных гофманскіх гладзільных прасаў для швейнай прамысловасці. У студзені выпушчаны першыя 8 прасаў, якія адгружаюцца менскай швейнай фабрыцы «Кастрычнік».

Гофманскія гладзільныя прасы прыводзяцца ў рух электраматорам і поўнасцю механізуюць упюжку — вельмі працаёмкі працэс на швейных фабрыках.

У гэтым годзе завод дасць 200 такіх прасаў. Ад швейных фабрык РСФСР паступаюць заяўкі на выраб для іх гофманскіх прасаў.

—О—

НОВЫЯ ДАМЫ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ КУЛЬТУРЫ

З года ў год у БССР расце сетка культурных устаноў на вёсцы. Па рэспубліцы налічваецца 92 раённыя дамы соцыялістычнай культуры, каля 600 калгасных клубаў і 1.430 хат-чытальняў. Многія з іх сталі сапраўднымі цэнтрамі агітацыйна-прапагандысцкай і культурна-масавай работы ў калгаснай вёсцы. У адным толькі Жлобінскім раёне ёсць 23 хаты-чытальні і 12 калгасных клубаў.

У гэтым годзе будуць пабудаваны новыя раённыя дамы соцкультуры ў Тураве, Слуцку і Чачэрску і дзве хаты-чытальні ў Бягомльскім і Заслаўскім раёнах. Кожны новы Дом соцкультуры будзе мець глядзельную залу з гукавой кіноўстаноўкай, ад 8 да 12 пакояў для гуртковай і масавай работы і бібліятэку.

На палітыка-асветную работу ў вёсцы ў гэтым годзе Наркамасветы БССР намечана выдаткаваць больш 7 мільёнаў рублёў.

—О—

КУРСЫ ДЛЯ СЕЛЬСОВЕЦКАГА АКТЫВА

ОРША. Пачалі сваю работу месячныя курсы сельсовецкага актыва, скліканыя аршанскім райвыканкомам. На курсах займаюцца 33 чалавекі, з іх 9 старшынь сельсоветаў і 5 сакратароў. Сярод курсантаў—ордэнаносцы тав. Палітыка (старшыня калгаса «Брыгадзір») і тав. Кедрава (адказная па ільну калгаса імя Карла Маркса).

У праграме курсаў — гісторыя ВКП(б), гісторыя народаў СССР, Канстытуцыі СССР і БССР, асновы савецкага права і задачы сельсоветаў.

ЗДАРЭННІ

У Менску, Па Радашкоўскай вуліцы, у доме № 27, які належыць рабочаму 2-га Клінічнага гарадка Церлюкевічу, узнік пажар. Агнём знішчан пакой і некаторыя хатнія рэчы. Пажар быў ліквідован прыбыўшай пажарнай камандай.

Устаноўлена, што Церлюкевіч сам падпаліў свой дом, каб атрымаць страхавую прэмію. Церлюкевіч прыцягваецца да крымінальнай адказнасці.

УСЕБЕЛАРУСКАЯ КАЛГАСНАЯ ФІЗКУЛЬТУРНАЯ СПАРТАКІЯДА

У гонар XX гадавіны Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота сёння ў Менску ў парку культуры і адпачынку (тэрыторыя былой выстаўкі) пачынаюцца ўсебеларускія калгасныя фізкультурныя спаборніцтвы па зімовых відах спорта. У іх прымуць удзел 300 калгасных фізкультурнікаў з 30 раёнаў БССР.

У праграме — змешаная ваенізаваная лыжная астафета 4×5 клм., прычым у другім этапе эстафеты ўдзельнічаюць выключна жанчыны. Удзельнікі лыжнай эстафеты — мужчыны—пойдуць з праціўгазамі і баявымі вінтоўкамі, жанчыны—з праціўгазамі і санітарнымі сумкамі. Усе ўдзельнікі эстафеты прымуць удзел у стралковых спаборніцтвах з дробнакалібравай вінтоўкі на дыстанцыю 50 метраў.

Апрача гэтага, праводзяцца спаборніцтвы на лыжах і каньках.

Мужчыны пройдуць на лыжах дыстанцыі ў 10 і 20 клм., для жанчын вызначаны дыстанцыі ў 3 і 5 клм.

Калгасныя канькабежцы будуць спаборнічаць на дыстанцыі ў 100, 500 і 1000 метраў.

Спаборніцтвы працягнуцца да 9 лютага. Пераможцы атрымаюць імяныя сярэбраныя жэтоны і дыпломы.

10 лютага каманда пераможцаў выедзе ў Маскву на ўсесаюзныя калгасныя спаборніцтвы.

—О—

НА КАЛГАСНЫМ БАЗАРЫ

МСЦІСЛАЎЛЬ. (Кар. «Звязды»). У базарныя дні вялікая плошча калгаснага рынка ў г. Мсціслаўлі запаўняецца падводамі. Амаль з усяго раёна з'язджаюцца калгаснікі на базар. Яны прывозяць прадаваць лішкі сельскагаспадарчых прадуктаў, якіх багата атрымалі ў мінулым годзе на свае працадні.

На вазах стаяць поўныя мяхі хлеба. Доўгімі радамі расцягнуліся падводы з сенам, саломай. Сталы завалены салам, мясам, маслам, сырамі. У кошыках свежыя яйкі. Цэны на прадукты значна знізіліся. Напрыклад, цана за пуд жыта 10 — 12 рублёў, ячменю 12—14 руб., пшаніцы 15—16 руб. Кілограм свінога сала каштуе 12 рублёў, дзесятак яек прадаецца па 3—3 руб. 50 кап.

Рэзка знізіліся цэны і на іншыя сельскагаспадарчыя прадукты.

За вырučаныя грошы ад продажу прадуктаў калгаснікі купляюць у магазінах зімовую вопратку, абутак, мэблю, добрую пасуду, культтавары.

Дзённік

— 7 лютага ў 10 гадзін раніцы ў Доме партактыва адбудзецца семінар з адрывам ад вытворчасці для прапагандыстаў па гісторыі ВКП(б) па наступных тэмах: III, VIII, IX, XI.

— У 7 гадзін вечара адбудзецца кансультацыя па гісторыі ВКП(б) і палітграмаце.

Намеснік адказнага рэдактара **І. М. ОФЕНГЕЙМ.**

У ФАШЫСЦКАЙ ІТАЛІІ

Заправілы фашысцкай Італіі (таксама як і Трэцяй імперыі) уладаюць вельмі своеасаблівымі ўласцівасцямі. Чым горш у іх справы ўнутры краіны, тым больш яны ляскаюць зброяй. Ніколі яшчэ з старонак італьянскіх газет не сыпалася столькі пагроз па адрасу другіх дзяржаў, колькі цяпер. Немалую ролю ў гэтай справе адыгрывае праславутая «ось» Берлін — Рым — Токіо.

Нельга сказаць, каб фашысцкія краіны толькі пагражалі па адрасу другіх краін. Карыстаючыся «асобымі» да сябе адносінамі з боку Англіі і Францыі, яны бесперапынна расшыраюць інтэрвенцыю ў Іспаніі і Кітаі. Яны ўзбройваюцца шалёнымі тэмпамі.

Фашысцкая Італія са скуры лезе, каб раўняцца па сваіх саюзніках. Уся гаспадарка краіны падпарадкавана інтарэсам вайны.

Краіна даведзена літаральна да жабрацтва ў імя шалёных мілітарыстычных планаў.

Ужо вайна ў Абісініі, якая каштавала дванаццаць мільярдаў лір (па перапамяншаных афіцыйных даных), у корані падарвала і без таго хісткую гаспадарку краіны. Але вайна ў Абісініі не закончана. Яна працягваецца. Абісінія не заваявана, яна толькі акупіравана, піша базельская газета «Нацыяналь цэйтунг». Італьянскія войскі з'яўляюцца гаспадарамі гарадоў і іх бліжэйшых ваколіц. Уся астатняя частка Абісініі знаходзіцца паза ўплывам італьянцаў. Усюды дзейнічаюць буйныя партызанскія атрады. Фашысты вымушаны, піша газета, бесперапынна пасылаць у Абісінію ўсё новыя і новыя войскі. У краіне пануе голад, бо абісінцы не хочуць сеяць, ведаючы, што ўраджай будзе адабраны акупантамі.

Наколькі вялікія яшчэ да гэтага часу выдаткі, звязаныя з абісінскай авантурай, відаць хоць-бы з таго, што італьянскі ўрад абвясціў, што з сакавіка 1938 года будзе ўведзен новы надзвычайны падатак для пакрыцця выдаткаў «па асваенню Абісініі».

Няма ўжо такога віду падаткаў, якога-б не прыдумалі фашысцкія ўлады. Народ літаральна стогне пад цяжарам аброкаў і пабораў. За час уладарства фашыстаў зарплата італьянскіх рабочых знізілася амаль на 50 проц. Дрэннае харчаванне прыводзіць да таго, што смяротнасць расце з кожным годам пры адначасовым падзенні нараджальнасці. Рабочыя туляцца цэлымі сем'ямі ў брудных жалкіх халупах, пазбаўленых святла, і за гэта яны павінны плаціць каля палова свайго нікчэмнага заработку. Чатырыста лір (каля 120 руб.) — гэта месячны заработак кваліфікаванага рабочага з вялікім стажам. Заработак жанчыны-работніцы складае 90—100 лір (25—30 рублёў) у месяц за 10—12 гадзін працы.

Каб меркаваць аб мізэрнасці гэтага заработку, даволі сказаць, што кілограм хлеба каштуе каля 2 лір. Пры гэтым у краіне адсутнічае страхаванне рабочых ад хваробы, ад інваліднасці. З-за боязні пазбавіцца работы работніцы нярэдка не пакідаюць станка да самага дня родаў.

У жудасных умовах жывуць сяляне. Вось як апісваюць аўтары кнігі «Сіцылійскія сяляне» жыццё вясковай беднаты: «Гэтыя няшчасныя працуюць увесь дзень пад пякучымі праменнямі палячага сонца. Ноччу-ж яны спяць пад адкрытым небам...

Пасля такога жыцця, нават на працягу кароткага часу, многія нясуць дадому зародкі цяжкіх хвароб, якія робяць іх непрацаздольнымі і хутка зводзяць у магілу. Усё гэта выклікаецца жаданнем селяніна-бедняка зарабіць на працягу 1—2-х тыдняў некалькі лір».

Фашысцкія аўтары пытыраванай кнігі «Сіцылійскія сяляне» вымушаны прызнаць, што сяляне вядуць жабрацкае існаванне, што мясную страву яны могуць паспытаць толькі тады, калі па дзяшоўцы ўдаецца купіць мяса ад загінуўшай жывёліны.

Антыфашысцкі журнал «Стато операйо» пісаў аб жыцці вясковай беднаты і батракоў правінцыі Апулія, што сярэднідзённы заработак на сям'ю з 4-х чалавек складае адну ліру. «Умовы жыцця гэтых людзей зусім неўяўляемы, — пісаў гэты журнал, — гэта маса людзей, у тым ліку жанчыны і дзеці, пакутваюць ад жахлівых мук голаду. Гарачая ежа гатуецца толькі некалькі разоў у месяц. Кавалачак хлеба з цыбуляй—вышэйшае шчасце».

Але збядненне краіны, галаданне народных мас не спыняюць Мусаліні і яго паплечнікаў ад новых затрат на ўзбраенні.

Каля паўтара мільёна чалавек знаходзіцца ў сучасны момант пад ружжом, у тым ліку каля 400 тысяч у Абісініі і Іспаніі. І гэта ў краіне, насельніцтва якой складае ўсяго 42 мільёны. У сярэдзіне студзеня італьянскія фашысцкія ўлады абвясцілі аб намеры павялічыць свой ваенны флот. У праграму новага суднабудаўніцтва ўключаны два лінкоры-гіганты водазмяшчэннем у 35.000 тон кожны.

Інтэрвенцыя ў Іспаніі патрабуе велізных выдаткаў. А між тым італьянскія фінансы знаходзяцца ў катастрафічным становішчы. Апублікаваныя гэтымі днямі лічбы гавораць аб тым, што прайшоўшы 1937 год закончыўся з небывалым дэфіцытам, які перавышае 5,2 мільярда лір. Залаты запас амаль вычарпан. Для пакрыцця ўсё растучых выдаткаў адшукваюцца ўсякія шляхі. Апрача надзвычайнага падатку, які, як ужо сказана вышэй, будзе ўведзен у сакавіку, фашысцкія заправілы павялічылі абкладанне сялян. Павышаюцца таксама цэны на ўсе прадукты. У першую чаргу павышаюцца цэны на тэкстыльныя тавары, у сярэднім на 25 проц. Усё гэта кладзецца цяжарам на працоўных.

Другі біч працоўных — беспрацоўе. Не гледзячы на ліхарадачную работу ваенных заводаў, беспрацоўе велізарнае. Больш мільёна чалавек зусім пазбаўлены работы. Значная частка рабочых працуе няпоўны тыдзень. У сувязі з жудасным беспрацоўем сярод асоб з вышэйшай асветай фашысцкі друк патрабуе максімальнага зніжэння колькасці студэнтаў у вышэйшых навучальных установах.

Вось што прапануе журнал «Італія мезіка»: «Неадкладна скараціць колькасць вучняў у сярэдніх школах. Універсітэцкую асвету трэба зрабіць здабыткам толькі выбраных. Трэба дзейнічаць з усёй рашучасцю».

Дзесяткі тысяч маладых людзей з вышэйшай асветай гадамі не могуць знайсці сабе хоць якую-небудзь работу. Незадаво得ленне фашысцкім рэжымам, які асудзіў краіну на збядненне і голад, набыло адкрытыя формы.

У Фларэнцыі, Мілане і іншых гарадах нядаўна мелі месца адкрытыя выступленні супроць фашысцкага рэжыма. Як паведамляе антыфашысцкая італьянская газета «Вочэ дэлі італьяні», якая выдаецца ў Парыжы, у Ферары ў час дэманстрацыі фільма, калі патасла святло публіка пачала крычаць: «Далоў фашызм! Мусаліні асуджае нас на голад. Няхай жыве свабода!» Тут-жа былі зроблены масавыя арышты.

Бельгійская газета «Ле лібр бельжык» паведамляе аб разгроме магазінаў у Фларэнцыі.

Па ўсёй Італіі распаўсюджваюцца антыфашысцкія лістоўкі. «Вочэ дэлі італьяні» паведамляе, што перамога рэспубліканцаў пад Тэруэлем выклікала «велізарную радасць сярод працоўных Італіі».

Расце і шырыцца антыфашысцкі рух у Італіі. І ніякім тэрорам фашысцкім заправілам не ўдасца задавіць яго.

Беларускі Дзяржаўны Драматычны тэатр

6 лютага

Абан. № 111

АПОШНІЯ

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»

ВАЛАЧАЕЎСКІЯ ДНІ

Гукавы кінотэатр «Пролетарый»

ЗАПАРОЖАЦ ЗА ДУНАЕМ

Дзіцячы гукавы кінотэатр

АРСЕН

Кінотэатр «Навіны дня» (памяшк. дзіцячага кінотэатра)

1) Дзве дэмакратыі.

2) Паўночная Осеція.

3) Свята ў тундры.

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»

ПОЎНАЛЕЦЦЕ

Гукавы кінотэатр «Спартак»

КЛЯТВА

ДА УВАГІ ПАРТЫЙНЫХ, САВЕЦКІХ І ПРОФСАЮЗНЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ, ПАРТКАБІНЕТАЎ, КЛУБАЎ, ХАТ-ЧЫТАЛЬНЯЎ, ШКОЛ, ВНУ, ВАЙСКОВЫХ ЧАСЦЕЙ І ІНДЫВІДУАЛЬНЫХ СПАЖЫЎЦОЎ.

АДДЗЕЛАМ ПАДПІСКІ КОГІЗ'а (гор. Менск, Савецкая, 73)

АДКРЫТА ПАДПІСКА НА КАМПЛЕКТЫ ГРАМАФОННЫХ ПЛАСЦІНАК З ПРАМОВАЙ таварыша СТАЛІНА

НА ПРАДВЫБАРЧЫМ СХОДЗЕ ВЫБАРШЧЫКАЎ СТАЛІНСКАЙ АКРУГІ гор. МАСКВЫ 11 снежня 1937 года, у Вялікім тэатры.

ЗАПІСАНАЙ НА 5 ДВУХБАКОВЫХ ГРАМАФОННЫХ ПЛАСЦІНКАХ.

Камплекты грампласцінак прамовы таварыша Сталіна аформлены ў ПРЫГОЖЫХ АЛЬБОМАХ. (Таксама выпускаюцца КАМПЛЕКТЫ БЕЗ АЛЬБОМАЎ — У КАРАБКАХ).

ЦАНА камплекта грампласцінак у альбоме — 22 руб. ЗАДАТАК пры падпісцы — 10 руб.

Цана камплекта без альбома — 11 руб. 45 кап. ЗАДАТАК пры падпісцы — 5 руб.

Да кожнага камплекта прыкладзена 100 грамафонных іголак.

Камплекты грампласцінак паступяць для рассылкі падпісчыкам у сакавіку месяцы г. г.

Заказы і грошы шліце па адрасу: гор. Менск, Савецкая, 73, аддзелу падпіскі КОГІЗ'а.

Падпіска таксама прымаецца ўсімі райаддзяленнямі і магазінамі КОГІЗ'а ў гарадах: Менску, Віцебску, Гомелі, Магілеве, Оршы, Бабруйску, Барысаве, Рэчыцы, Слуцку, Мазыры, Лепелі, Полацку і Асіпавічах і ўпаўнаважанымі аддзела падпіскі на месцах пры прад'яўленні пасведчання.

Аддзел падпіскі КОГІЗ'а высылае НАЛОЖАНЫМ ПЛАЦЯЖОМ па атрыманні задатку ў 20 руб. — ДАКЛАД ТАВАРЫША СТАЛІНА НА VIII З'ЕЗДЗЕ САВЕТАЎ, запісаны на грампласцінках. Цана — 77 руб. 40 кап.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Менск, Савецкая 63. ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: рэдактара — 21-352, сакратарыята — 25-188, 20-830; аддзелаў: партыйнага — 21-353, савецкага 21-356, сельскагаспадарчага — 21-846, культуры — 21-855, мясцовай і замежнай інфармацыі — 25-180, аддзела пісем — 20-844, 21-399, 21-885, ілюстрацыйнага і стыльрэдактуры — 21-556, аб'яў — 21-845.

Уп. Галоўлітбела № К—5332. Друкарня «Звязды», Менск, Савецкая 63. К., Л., Б. 1.